

ferre? ceruix tua et frons tua enea
quod etiam per tot signa non crediderunt
et hec de quinto. **Ca. v.**

Post hec erat dies festus
iudeorum. hic ostenditur in
verbo esse virtus reparata
vel restauratiua vniuersaliter et
non solum partem sicut ex superius
inducta patet diuisione. In sana
conone enim filij reguli ostendit repa-
rationem in parte in hac scilicet morta-
li vita. hic autem ostendit quod vir-
tus ad suscitacionem mortuorum et
ad perpetua est in verbo et hac vir-
tute finitur huius doctrine capitu-
lum propter quod in duas diuiditur partes.
In quarum prima in curacione palati-
ci desperati huius virtutis in ver-
bo incarnato vel increato promit-
titur signum. In secunda virtus vti-
lis restauratiua totius mortalitatis
supponit dominum ibi: respondit ita
quod ihesus et dixit eis amen amen dico
vobis non potest filius quecumque a se face-
re. Prior harum partium duo continet
scilicet perfectionem miraculi et ex hoc con-
sequente persecutionem maligni po-
puli ibi: dicebant ergo ei iudei qui
sanctus factus fuerat. In prima harum
tanguntur duo. In quorum primo
tanguntur inducencia ad miracu-
lum faciendum. In secunda proficiencia
miraculi ibi: hunc ego cum vidisset
ihesus. Inducencia autem miraculi que
sunt tria scilicet temporis sollempnitas
loci reuerendissima sanctitas et infir-
mi maxima necessitas. De temporibus que de-

sollemnitate dicit: post hec non conti-
nue: sed paucis interpositis in quibus
nichil famosum factum est: erat
dies festus: quoniam ipsa sollempnitas iu-
deorum exegit ut ome masculinum
appareret coram domino. **Exo. xxiiij.** erat
cum hec sollempnitas festi pentheco-
stes. festum quod futuris temporibus do-
no spiritus sancti fuit consecrandum
quo purificati festum ome in iocun-
ditate spiritus deinceps esset celebra-
dum. **Mat. p. Celebra iuda festi-
uitates tuas et redde vota tua quia
non adiciet vltra ut pertineat in
te belial vniuersus interijt. Exo
di. xxiiij.** sollempnitatem mensis promit-
tuorum operis tui quecumque feceris in agro
celebrabis. In hac sollempnitate pro-
miciet frugum offerabatur. quia om-
nes promiciet nostre spiritui gratie et
christo debentur et ideo tunc plenus
spiritus sancto a quo fluere spiritus
sanctus omnia restauras. (Ascen-
dit ihesus) cuius omnis actus ascensio
est (iherosolima). **Mat. xx. et Lu-
ce. xviiij.** ecce ascendam iherosoli-
ma et consumabuntur omnia que scripta
sunt de filio hominis. **Amos. ix.**
qui edificat in celo ascensionem su-
am quia omnia ad celum ascendere fa-
cit que sua virtute sanat et corroborat
hic est enim qui ascensiones in corde
suo disposuit in hac valle lacrimarum
miscabiles personas ad gaudia
celi deducens. semper enim in festo ascen-
dit ut tunc confluentibus vndique tur-
bis virtutem suam manifestaret

et subleuaret eos ad fidem veritatis
Ysa. xlix. Tempore accepto exau-
diui te et in die salutis auxiliatus
sum tui. Est autem iherosolymis ec-
ce loci describit reuerendissima san-
ctitas describit autem a quatuor: ab
usu sacrificiorum a sospitate egro-
torum ab angelo visitante locum ab
effectu curacium dicit autem circa
usum vel ritum sacrificiorum usum
et abusu denominationem dicit er-
go (Est autem iherosolymis) tanquam
in loco sollempni divini cultus (proba-
tica piscina) attende quod in iherusa-
le erant tres piscine quarum prima
fuit extra iherosalem collecta de aqua
que deflavit de montibus et iste col-
ligebatur propter terre caliditatem
et ariditatem: et hec piscina vocaba-
tur superior quia extra civitatem fu-
it in loco eminenti a quo derivata
fluere in civitatem quando necesse fu-
it et in illa piscina fullones lava-
bant lana et pannum **Ysa. viij. et iij.**
Re. xvij. Ad extremam aqueductus
piscine superioris in via agri fullo-
nis. Alia piscina fuit intra muros
civitatis collecta de aquis a tectis stil-
latis et alijs locis et hec ibi ad
communem usum habebat et tem-
pore belli aliquando in interiorem du-
cebatur ne aqua civitati deficeret.
Ysa. xxij. Congregastis aquas pi-
scine inferioris et domus iherosale
universas scilicet tempore obsidionis ba-
bilonie Tercia piscina fuit circa
templum collecta de aquis stillatis

bus a templo et edificijs templi et
hec erant ad ablucionem corporum ani-
malium que in sacrificium offerebantur
et ad ablucionem sacerdotum quod
salomon fecerat mare encum et lute-
res ad abluciones illas perficiendas
sicut dicitur **iiij. Re. vij.** Sed hec tra-
stulit nabuchodonosor in babilo-
nem et per ea pauperes effecti iudei in
loco illius piscinam in concavitate
lapidis in monte templi congrega-
verunt ubi hostie et sacerdotes lava-
bantur et hec est quod dicitur. Est autem
iherosolymis circa templum probati-
ca. hoc est ab ove denudata et de-
nominata. quod grece probacio lati-
ne est ovis. quod maxime de ovibus
sacrificia fiebant: et ideo plura quam
de alijs animalibus ibi corpora ovi-
um lavabantur. piscina pro contrari-
um quod antiphras dicitur quod mini-
me pisces habet (quod ignovabat)
ab usu aqua (hebraice bethsaida)
hoc est domus pecorum siue pecualis
quod ibi corpora pecorum in portu ia-
cebant donec lauarerentur et offerre-
tur et quod usus iste factus fuit tempore
status legis. ideo reuerentiam habe-
bat totus huius piscine locus quod
sacrificij carnes et abluta ab eis
sanctificabantur eorum hoc significante
spiritu sancto nostra pecorina natura
ibi a concupiscentijs et peccatis esse
abluendam et ideo fore offerendam
Rō. xij. Exhibeatis corpora vestra
hostiam viventem sanctam deo placentem
ratio abile sit obsequium vestrum

P̄s. Lauabo int̄ inno- ma- me-
a ar- al- t- d- sic ei a nos piscinā
mūdīae h̄em? an̄ tēplū q̄n ablu-
ti aq̄ lacrimaz a p̄nīe mūdīamur.
vt p̄i sacrificiū dō possim? offer-
re- **p̄s.** Lauabis meī su- ni- deal-
Ysa. p̄. Lauami a mundi estote
auferte malū cogitacōnū vest̄r̄z
ab ocul̄ meis (Quīqz porticū ha-
bēs) h̄ uenēābilitas h̄? locū descri-
bit ab hospītalitatis gr̄ā quia
ibi paupes hospītabant quos sē-
per deus in hoc mundo elegit **Ja-**
co. ij. De? elegit paupes diuites
in fide a heredes regnī qd̄ p̄misit
de? diligentib? se- **Ad** hospīdū
autē pauperes dicit duo- distm-
ctōem receptaculorū a diuersita-
tem receptoz pauperū- dicit ego
quīqz porticus h̄ns hoc ē quīqz re-
ceptacula- qz quīqz sūt modi de-
ficiēciū pauperz: quidā enim
sunt pauperes solo rerū defectu a
inualitudine corpis a illi habe-
bant receptaculum p̄mū- Quidā
autē cum inualitudīe habebāt
agitacōis a angustie inquietudi-
nē p̄pter quā alijs faciebant in-
cōmodū a hīj habebāt recepta-
culū secundū- Quidā autē habe-
bant corpis talem immūdīam
quā alijs ferre nō poterāt a hīj hē-
bant terciam- Quidā autē men-
tis tantā paciebant insaniā p̄p̄
quā itez alijs intolerabiles erāt
a illi habebāt porticū q̄rtam- alijs
autē quasi in nouissimo erāt spū

vicinā m̄ortem expectātes a ideo
horrori alijs existentes a ideo idi-
gebant porticu quinta a sic habe-
bant quīqz porticus- a hoc signa-
tum est **Gen. vi.** h̄m aliam trans-
lacōez vbi dicit facies i archa bi-
camerata a tricameāta- bicameā-
ta a tricamerata sūt quīqz receptacu-
la- significat at̄ istud quīqz homi-
dis receptacula qd̄ ē scenodochi-
um miseroz- **Quīqz** porticus sūt
receptio in corde p̄ cōpassionem-
Job. xxx. Compaciebat anima
mea paupi in ore p̄ consolacōez p̄-
Thess. v. Cōsolamini pusillam-
mes a c̄- in opere per supportacōez
Rō. xv. debem? at̄ nos firmio es
imbecillitates a c̄- in facultate a s̄-
uencōe **Jac. ij.** Si autē frat̄ a so-
roz nudi a c̄- nō dederitis autē eis
q̄ necessaria sūt quid p̄dest ap̄d
p̄ximū a deuz p̄ intercessiōē **Lu-**
ce. xi. Aice accommoda m̄ tres pa-
nes **Sūt** at̄ quīqz q̄ porticū recep-
cōis pauperz faciūt- qz p̄mū ē q̄
p̄ mortē nō ē loc? p̄nie **Ecc̄s. ix.**
qd̄ aīqz valz n̄ an? tua istā op̄a
re- qz nec op? nec rō nec scia nec
sapia ē ap̄d iferos q̄ tu p̄p̄as- se-
cūda portic? ē meditacō inc̄itu-
dis hore a q̄litas mortis- h̄ em̄
meditacō facit eū affluē visceib?
pietatis vt i corde porticuz faciat
ad receptōez paupm **Ecc̄s. ix.**
Nescit homo finē suū h̄ sic capū-
tur aues laq̄o a pisces hamo sic
capūtur homines in tēpe malo-

Terçiu qđ facit porticu in cordis
hospicio est consideracio impossibi
litatis meredi in tempe futuro a
qđ ibi multo gruiorē penas sol
uet quas omēs hic p iuamē sui
a pximi pōt delere. **Deb. x.** Hoc
redum est icidere in man? dēi om
nipotētis. **Eccā. ij.** Si pñiam nō
egerim? in adē? in manus dñi
a nō in man? hominū. dñs autē
diat in ps. **Cum** accēpo temp?
ego iusticias iudicabo a iō p mi
sericordiā cautū est illud iudiciū
puenire. **Quartū** qđ de corde fa
cit porticu pauperū est meditaō
recompensacōis eius qđ ex miseri
cordia impeditur: qđ cētuplū re
tribuit a in tuto vbi fures nō ef
fodiūt collocat. **Math. xix.** **Luc.**
viij. **Mā. x.** Cētuplū acāpiet a
vitā eternā possidebit. **Eccā. xi.**
Mitte panē tuuz sup transeūtes
aqs a post multa tēpa inuenies
eum. **Qz** autē in tuto est colloca
tū. **ij.** **Thimo. p.** Sāo cui credi
di a certus sū qz potēs est depōsi
tū meū seruare in illū diem. **Ma**
th. vi. **Thesaurizate** vobis thesau
ros i celo vbi nec erugo nec tinea
demolit a vbi fures nō furātur.
Quāta porticus confideācio est qđ
homo p misericordiā euadit exa
mē futuri iudicij ps. **Ioāid?** ho
mo qđ miseref a cōmodat dispo
nit sermōes suos in iudicō qz in
eternū non cōmouebit. omēs enī
quib? vel affectū vel effectū miseri

cordie impedit exulabunt cū in
iudicio **Jaco. ij.** **Supexaltat** au
tē misericordia iudiciū. **Sic** ego
p misericordiā sui a proximi sce
notochiū cordis edificat quiqz
porticus habēs. sed redeam? ad
lām. **(In hīs iacebat)** **Tangit**
loci veneracōem ex diuersitate in
loco rēptoz pauperū a tangit qđ
tuoz. scz languēciuz quietē. multi
tudinē. diuersitatē a cōsolaciōis
expectacōem: que valde cōpetunt
operib? misericordie. diat ergo.
In hīs portibus? iacebat in lās
a locis ad quiescēdū patis in qđ
bus mēbra infirmoz molliter re
cipiebātur a mūde. **Luc. x.** **Impo**
sitū in iumētū semiuuū duxit in
stabilū a curā illius egit. **ij.** **Re.**
ij. **Faciam?** ei cenaculum puū a
ponam? in eo lectū a mēsam a sel
lam a cādelabrū vt cū uenerit ad
nos maneat ibi. (multitudo mag
languēcium) ad hoc enī edificate
fuerūt portic? vt eēt infirmorū
rēptacula. **Et** ex hoc supfit incū
qđ hospitalia p ecclesiā infirmis
edificātur. languētes autē dicun
tur diu ifirmati qz lāguoz est lō
gus angor a illi maiori indigēt
misericordia. **Eccā. x.** **Breuez** lan
guozē precidit medic? lāguoz p
lixior guat medicū. multitudo au
tē fuit in collectōe multorū in nu
mero. magna autē fuit in expēsis
quas ad vsum infirmoz habere
oportuit. **Luc. vi.** **Et** omīs turba

q̄rebat eum t̄gere qz de illo vir
tus exibat ⁊ sanabat ōnes. v̄t?
em̄ mie semp p̄ miseraciōes exit
de misericorde **Lu. vi.** Estote mise
ricordes sicut p̄r v̄r̄ misericors ē
Ysa. lviij. egenos vagosqz iduc
in domū tuā **Job. xxxi.** foris non
māsit pegrin⁹ ostiū viatoī p̄atu
it (cecorū claudorū aridorū) ecce di
uinitas receptorū pauperū **Cec⁹** at
visu carēs ad solādū vias diri
gētes nō aspiciūt. **Claud⁹** ec̄ p̄spe
ctās ad solātē dirigētes vias ā
bulare nō poterit. **Arid⁹** autē mē
broz neruos arefcōs ⁊ motu de
stituto ⁊ sēsu ec̄ a porrigēte sol
lacōez p̄p̄rijs virib⁹ illā accipe n̄
poterit ⁊ ideo in h̄ijs trib⁹ generi
b⁹ miserorū maxie destituti oēs i
telligūtur s̄ bt̄us ille misericors
iob vices eoz in h̄ijs q̄ p̄ se non
poterant suppleuit **Job. xxix.** o cu
l⁹ fui ceco ⁊ pes claudo. infirmitatē
aridi paul⁹ supple p̄cepit **Rō. xv.**
Debem⁹ nos firmiores ibeallita
tes infirmoz sustinē ⁊ nō nobis
placēvni⁹ quisqz p̄xio suo place
at ad edificaciōez (expectaciū aq̄
motū) qz p̄ motū aq̄ curabat ali
quis in tāta multitudie sic infer
us hēbit **Siḡnificat** at̄ iste mot⁹
aq̄ motū fluxibil⁹ cordis in mia.
qz sic aq̄ tota effundit a vase in
q̄ est ita cor misericors totū se ef
fundit in mias pauperū **Ysa. lvi
ij.** **Si** effuderis efuriētī aiaz tuā
⁊ afflictā aiaz replueris oriet⁹ i

tēbris lux tua ⁊ tenebre tue erūt
sic mēdies. p̄s. h̄ec recordat⁹ sū
⁊ effudi in me aiaz meā **Iste** aq̄
mot⁹ adhuc curat ⁊ sbleuat mul
toz miserias **Tren. ij.** effunde q̄i
aquā cor tuū an̄ aspectū d̄m̄. sic
ergo aq̄ mouet in solaciōez pau
perū (**Angel⁹** autē d̄m̄) tangitur
hic reuerēcia loci ex visitaciōe an
geli **Si** autē q̄ritur q̄re iste visi
tabat ab āgelo **Dicit** q̄dā q̄dā
seq̄ntes apoc̄p̄ha q̄ ab historijs
grecoz ad nos deriuata sūt ⁊ di
cunt scribi i ea q̄ ap̄d grecos ex
thimiacawcat historia quā p̄
archa q̄dā iherosolimitan⁹ d̄r̄ cō
scripsisse qz cū salomō edificaret
tēplū de lignis lybani qz remāsē
rūt ibi q̄dā ligna cedrina ⁊ cypr̄
fina ex q̄b⁹ crux d̄m̄ postea fuit p̄
pata. h̄ec ergo ligna in loco illo
paulatī opta sūt terra p̄mo ⁊ auz
postea ibi piscina fieri natabāt
ligna in piscia q̄ p̄cedēte tpe p̄p̄
aquā imbibitā gr̄uua effcā in fū
do nō nataa iacebāt **Dicit** ec̄ā
qz h̄ec ligna tēpore passionis d̄m̄
ce natare cōtra cōsuetudinē ince
perūt ad visū hominū ⁊ qz p̄p̄ li
gni illius s̄c̄ditatem locū angel⁹
visitauit ⁊ aq̄ ec̄ā v̄tute curaciōis
egroz accepit. h̄ec autē d̄m̄ qz
nulla p̄bat autoritate eadē facili
tate tēmit q̄ p̄bat **Probabilis**
ēgo dicet qz reuerēciā accepit pi
scina. tū a fco. tū a m̄steio. a fco
at̄ duplici. s. ab ablucōe s̄c̄dotū ⁊

hostiarum et ab hospitalitate pauperum
ibi receptorum. **A** mysterio autem quod
ibi spiritus sanctus dignitatem figuratum
hostiarum ostendere voluit propter dig-
nitatem passionis christi quam in eis fig-
nificata fuit et ideo angelus locum il-
lum visitauit. **Mat. iij.** Ecce mitto
angelum meum qui praeparabit viam an-
te faciem tuam pupillo scilicet et infirmos
aliud solacium non habentes libenter
visitant angeli. **Mat. xvij.** An-
geli pupillo semper videt faciem pa-
tris mei qui in caelis est et ideo languis
domini lazari singulariter inter omnes
descendentes ab hoc mundo angeli
leguntur portasse in sinu abrahe.
Luc. xvi. Hoc est ergo quod dicit
Angelus autem domini propter loca re-
uerentiam sui tempore aliquo quod non
omni tempore hoc enim reseruatum est
soli christo qui omnis quod vellet et quoniam
voluit curaret. **F**ilio ei tan-
to maior datur virtus curacionum
quanto melior est filius angelo. **H**e-
bre. p. Tanto melior angelis effe-
ctus quanto differetia nomen per illis
hereditauit. **H**ic autem angelus di-
citur domini quod virtute non sua sed domini
cuius erat minister hoc effectus. **H**e-
bre. p. Nonne omnes administrato-
rum spiritus sunt in ministerium missi propter
eos qui herede salutis? (Descendebat
sicut tempore) in propria persona et sin-
gulari effectu (in piscina) ante portu-
cus effusa qui descendens gratiam cu-
racionis significabat allata. **Gen. xxviii.**
vij. Et angelos descendentes pe-

erant **Joh. p.** Videbitis angelos de-
scendentes et ascendentes super filium
hominis (et mouebat aquam) ut infir-
mi ex ipso aqua motu sciret gratiam
curacionis adesse. **S**ciendum autem
est quod forte motu mouebat et ideo
inferius dicitur quod turbabat quod a
fundo commiscebat quod relictus fue-
rat ex ablutione de carnibus sanctis
cum aqua sanctificationis et curacio-
nis ut baptismus significaretur com-
mixtus cum passione christi qui cura-
cionem spiritualem perfectam exhibitu-
rus fuit. **T**alis ergo motus fuit in
aqua. **Ezec. xxxvi.** Effundam super
vos aquam mundam et mundabimini
ab omnibus iniquitatibus vestris.
(Et qui prius descendebat in piscinam)
prius enim descendit qui in sanctifica-
cione aque purioris inuenit aquam
antequam ad alios usus applicaret
et prius descendit qui seruicio ami-
mo deuotionis gratiam quesivit quod
ille prius festinauit. de primo horum
dicit **Apo. vlt.** Oñdit michi an-
gelus fluminis aque viue splendentis
tanquam cristallum procedentem a sede
dei et agni. de secundo prius **Cor. ix.**
Sic currite ut comprehendatis.
Ma. lv. Omnes siccitates venite ad
aquas (post motionem aque) et tan-
git virtutem curacionis propter quam in
reuerentia fuit locus (sanctus fiebat
a quantum detinebat infirmitate)
-ij. **Mat. iij.** In loco est quedam
veritas dei virtus. **N**am ipse qui in caelis
habet habitacionem visitator et

adiutor: ē loci illi? **Gen. xxviii. v.**
re dñs ē i loco isto q̄rit at h̄ q̄re i
loco illo nō oī tpe oēs sanabāt
vt eēt p̄f̄ior siḡfi acō futurorū.
Ad h̄ at dō q̄ h̄c dī. heb. vij. nīl
ad p̄f̄m̄ adduxit lex a iō p̄t̄cla
re h̄m̄ tps̄ a h̄m̄ nūm̄ qd̄ ē i p̄te si
gnū debuit eē p̄f̄a h̄m̄ tps̄ a h̄m̄
v̄m̄ūf̄itatē curator. h̄ em̄ exegit
tps̄ ip̄f̄cōis q̄ sua ip̄f̄ctōe m̄t̄
tebat ad xp̄z̄ p̄f̄m̄ curatorē oīm
p̄s̄. q̄ p̄p̄iat̄ o. m̄. tu. q̄ sanat̄ o.
in fir. tu. Eccl. xxxiii. dās s̄at̄atē
av̄itā a b̄ndictōez (Erat at̄ qd̄ā
lō) tāgit̄ hic infirmitatis miser
am. h̄ac at̄ exaggerat̄ triplic̄. a
natura. a lōgitud̄ne infirmitatis
ab ip̄a infirmitate. a nat̄a qd̄ē i h̄
q̄ dīc̄: qd̄ā lō: f̄aīs ad p̄ḡiez dā
a iō miserād̄? colēs itellc̄m̄ a iō
diligēd̄? Gen. i. ad p̄magiez q̄p̄
pe dā f̄aīs ē lō. de sc̄do Deu. 33. dī
lexit̄ p̄p̄los oēs sc̄i maib̄? a? f̄ūt
(trigita octo ānos h̄is) ecce lon
gitud̄ infirmitatis. p̄s̄. Paup̄ sū
ego a i laborib̄? a iuuetute mea.
dīc̄ em̄ Cr̄s̄. q̄ iste ab ānis pue
rilib̄? f̄uit palitic̄? a nunq̄ san̄? a
iō magis miserād̄? p̄s̄. Contur
bata sūt oīa ossa mea a a. me. t.
est val. Lu. xii. h̄ac at̄ filiā abra
he quā alligauit sathanas ecce
decē a octo āni sūt nō oportuit te
solui a vinclo isto in die sabbati
q̄h̄ dīcēt̄ p̄mo oportuit p̄p̄t̄ dīu
turnā a? infirmitatē ne sp̄ guetur
Quis at̄. xxxviii. ānoz siḡficat̄ de

fcm̄ a denario a fide trinitatis. q̄
t̄riginta sunt ter decē a nūs trigi
ta q̄ surgit ex hoc q̄ fides trinita
tis in de.alogū dūc̄t̄. **Infirmus**
autē in h̄is infirmitatē siḡt̄ i fi
de trinitatis a opacōne dealogi.
Octo autē q̄ sup̄h̄unt siḡnāt octo
bt̄idines q̄ Mat. v. enūerāt̄ a i
firmat̄? i eis siḡt̄ infirmitatē v̄tu
tis circa illa q̄ bt̄ificāt̄ a sic infir
m̄? iste in fide a ope a v̄tute siḡfi
cat infirmū. a h̄ec tria tāgunt̄ in
p̄s̄. Cor. mei turbatū ē i me qd̄
est p̄ncipiū opacōnū dereliquit
me v̄t̄? mea q̄ causa ē bt̄itudis a
lumē oculoꝝ meoꝝ in fide nō est
meū. a iō iste totus erat miser a
miserabilis (in infirmitate sua)
q̄uis oīs dolor sit qd̄ā infirmitas
a egritudo t̄n̄ palitis specialit̄ ē
infirmitas q̄ nīl firmū in mēbris
relinq̄t̄ h̄ oīa dissoluit. Ita q̄ se
v̄su mēbroꝝ iuuac̄ nō possit. p̄s̄.
Miserere michi dñe qm̄ infirm̄?
sū sana me dñe qm̄ turbata sūt
ossa mea. Significat̄ autē ista i
firmitas passiois h̄uorē cupie
mēbra resoluētē a dissoluētē. v̄n̄
Mat. ix. mar. ij. Lu. v. palitic̄?
nō poterat p̄ seip̄sū venire ad ille
sū. h̄ a quatuor portat̄? per regu
las submissus ē an̄ eum. Ysa. p̄.
A planta pedis vsq̄ ad verticēz
nō est in eo sanitas (h̄uc ergo cū
vidis̄z ih̄s a c̄) hic tangūt̄ ea q̄
faciunt ad perfectōem miraculi.
Dicuntur autem hic tria scilicet

sanancia sanitate pfecta ostenden-
cia et calumiam contra cristum osten-
denda **S**anacia autem sunt tria scz
misericordia xpi: consensu egrum:
et verbum virtutis: quod impat infir-
mitati: misericordia notat in duo-
bus **I**n visu miseri et in cognicio-
ne lege infirmitatis infirmi. **D**e
primo dicit hunc ergo infirmum cum
vidisset oculo misericordie. **S**a-
pie. iij. **I**n tempore erit respectus eo-
rum. **S**ic oculo misericordie sama-
ritanum vulnere appropians alligavit
vulnera eius. **L**uc. x. **E**xo. iij.
Vides vidi afflictionem populi mei
quod est in egipto et gemitum eius au-
diui et descendi liberare eum. **E**t cum
agnouisset quod iam multum tempus
haberem in infirmitate sua et hoc
ante cognouit virtute deitatis. sed
nunc ad modum cognoscetis se ha-
bet quando misericordiam impedit
quod tunc proximum se facit. **L**uc. x. **P**ro-
ximus est qui fecit misericordiam in
illum. **T**obie. v. **F**orti animo esto
in primo est ut a deo curetis (dicit
ei) elidens consensum et in hoc signat
quod dissidens non curat ab infirmi-
tate spirituali. quod ponit obiectionem spiri-
tuali. **V**is sanus fieri. quod dicitur
in voluntate tua est quia tu tibi per
peccatum causa infirmitatis fuisti
sicut infra patebit ubi dicit ecce
sanus factus es iam noli peccare ne de-
terius aliquid tibi contingat et ideo
voluntatem ad me a peccato conuer-
te. sicut ad autore salutis tue et

curaberis. **O**zee. xiiij. **S**anabo con-
triciones eorum diligam eos sponta-
nee quoniam auersus est furor meus ab
eis. **R**endit ei languidus. **D**ic po-
nit languidi consensu et dicitur
duo quorum primum inopia allegatio
Secundum autem ostensio impotentie
in seipso. **D**icit ergo (domine) ecce con-
fessio maiestatis et potentie. **D**est.
xiiij. **D**ominus vniuersorum tu es (non ha-
beo hominem) inopia est allegatio
quod nullum habet adiuuamentum. **J**ob.
vi. **E**cce non est auxiliium michi in
me necessarij quod mei recesserunt a
me per se. **A**mici mei et proximi mei
aduersum me appropinquauerunt et
steterunt. quod dicitur bene habeo volunta-
tem sed inopia tanta est quod non habeo
adiuuamentum. **E**ccl. li. **R**espiciens etiam
ad adiutorium hominum et non erat
(ut cum conturbata fuerit aqua) quoniam
reliqua sacrificiorum immiscetur in
aquam ut ab eis vinum curacionis ac-
cipiat (mittat me) primum (in pi-
scina) et sic deest adiutorium hominum
et hoc signat quod peccator omni desti-
tuit auxilio humano. vnde in psal-
mo dicit **S**piritus vadens et non redi-
ens quod per se vadit in peccatum sed
non per se redit ex ipso (dum venio ei
ego) significat infirmitatem in ipso vi-
res non habent et best dum ego venio
per conatum aliquem infirmitatis mee
(aliquem) forior et me potentior (ante
me descendit) in aquam et sic labore
exhibeo sine fructu laboris. **J**ob.
xvi. **N**unc quod oppressit me dolor

me? et in nichilū redacti sūt oēs
art? mei. qz omnia naturalia mea
sūt oppressa. **Via. xxxviii.** qñ leo
sic struit omnia ossa mea. **Dan. x.**
solute sūt pages mee et nichil i
me remāsit virū et hoc qdē facit
pctū in hōie qz tollit cōiōez scōz
p quā debet hri adiutorium ab
alio et vulnerat naturā per quā de
bet hri auxiliū in seipso (dicit ei
ih̄s) qz elicit cōsensum ad grāz
sanantē (surge) ecce verbū virtu
osum ad sanandū. **p̄s.** misit ver
bū suū et sanavit eos et eripuit
eos de intercōib? eoz. **Dicit autē**
tria quoz vnū est factiūū sanita
tis. secundū autē restitutiūū vtu
tis. terciū causatiūū cōsolidacōis.
Dicit ergo: surge: hoc est sursum
te age iā sanitate restituta et pctō
te depimente depulso. qz pctū vt
cā infirmitatis anime corp? ab
erectōne dep̄ssit. **Baruch. iij.** sur
ge et sta in excelso. hoc est sursum
te age petēdo celestia in corde et ex
tēdendo te ad supiora in corpore.
Col. iij. Si cōsurrexistis cū xp̄o
q̄ sursum sunt querite et ideo taliter
curati a xp̄o in leticia cordis gra
cias agētes dicūt. **Ipsi obligati**
sūt et ceciderūt. nos autē surrexi?
et erecti sum? in mēte a pctō et ere
cti sum? qz iam et oculos et man?
in celū ad deū extēdim? (tolle ḡ
batū tuū) ecce v̄bū restauratiūū
virtutis. lectū ei q̄ an sustētabat et
portabat infirmū nūc portat et su

stinet virtutē h̄ns vigorosus et n̄
possz hoc facere nisi restituta sibi
virtute. **p̄s.** Dabit v̄cā sue v̄oz
virtutis. hoc em̄ omnino cōsequēs qz
xp̄s dei v̄tus et dei sapientia q̄ scit
et pot verbo suo det sanitatē et n̄
plena virtute. **Heb. i.** portās oīa
verbo virtutis sue. sic autē p grāz i
t? purgavit pctū infirmitatez. ita
p virtutē itus deletit vicia et addi
dit virtutis vigorē. **Jobel. iij.** In
firm? dicat qz fortis ego sū (et ā
bula) ecce verbū cōsolidacōis q̄
cōglutiata sūt mēbra paralitā p
us dissoluta q̄ dū dissoluta eēt ā
bulae nō poterāt et sic aīa p mō
staciā cōcipie dissoluta retrogres
su virtutis incedē p̄mū nō pote
rat. **Tren. p.** Pctū peccavit iherl̄z
p̄pterea instabilis facta ē. **Actu.**
ij. Protin? cōsolidati sunt bases
eius et platee et exiliēs stetit et am
bulabat et intrauit et illis ābu
lans et laudās deū. hoc autē ābu
lacō p̄fectū signat meriti et virtu
tis. **p̄s.** Stī immaculati in via q̄
ambulant in lege d̄ni. sic ego fa
ctū est miraculū et int? in aīa et ex
teri? in corpore. **Est autē cōsiderāō**
fm̄ **Crisp.** qz mire paciē et hūilita
tis et longanimitatis et sp̄i fuit iste
eger. paciē qz frustrat? labore se
p̄ssit d̄scēdes in aquā ad v̄ba i
paciē et blasphemie non prupit.
Jaco. p. Paciencia op? p̄fectum
habet vt fitis p̄fecti et integri in
nullo deficiētes. **Lu. xxi.** In paciē

vestri possidebitis animas vestras
hūilis autē fuisse in hoc agnosci
tur q̄ licet miserum fuit tamē
ad hoc q̄ sanaretur a dñose: nō
p̄doneū existimauit **Genes. xxxij.**
Minor sum cūdis miseracōmbo
tuis. **secūdi palpo. vlt.** **Nō** sum
dign⁹ videre altitudinem celi pre
multitudine iniquitatis mee qm̄ ir
ritauit iram tuā. **Lōgamimitas** au
tē ei⁹ in hoc deprehēditur q̄ diu
iacēs semp̄ grām̄ expectauit **He
bre. vij.** Sic lōgamimiter ferēs
adept⁹ est reprobmissiōes p̄s. Ex
pecta dñm̄ virilit̄ age rē. **De spe**
autē laudatur in hoc q̄ vndiq̄
se vidēs destitutū non desperauit
Rō. iij. Qui cōm̄ spem̄ in sp̄e cre
didit **Rō. v.** **S**pes non cōfundit
p̄s. **Nō** cōfundas me ab expecta
ciōe mea et iō videtur iste q̄ si sine
exēplo singularis et ideo etiā hāc
graciā inter tot infirmos sol⁹ p̄
meruit. **N**on enī sine causa istū et
n̄ alios curauit **(Et statim rē.)** ecce
effectus cōstitutū? sanitatis et vi
goris et cōsolidaciōis s̄m̄ q̄ tria
dixerat crist⁹. **D**icit ergo et statim
ne credatur paulatim redisse sani
tas sicut quando natura paulatim
operat̄ sanitatē quia sicut greḡ
nescit tarda rerū molimina san
cti spūs gracia **Eccā. xxxiiij.** **V**sq̄
ad mortē piclitat⁹ sum lōrū cau
sa et liberat⁹ sum gracia dei **Jere. x
vij.** **S**ana me dñe et sanabor rē.
Hec autē sanitas in grā fuit (su

stulit grabatū suū) **G**rabatū di
citur a graba qd̄ est caput. quia
est lect⁹ portabilis in quo solū ca
put infirmo requiescit. **P**orta
uit autē lectum illū in signū resti
tute virtutis et sic portat penitēs
onus peccati in quo pri⁹ requiescit
quādo iniunctā sibi pro p̄cō por
tat p̄niam p̄s. **S**icut on⁹ graue
grauate sūt sup̄ me **Luc. v.** **T**ulit
ēgo lectū suum in q̄ iacebat m̄ḡ
nificās deum et om̄is plebs vt vi
dit dedit laudē deo (et ambulabat
sicut gradu corpis) **I**ta profectu
virtutis p̄s. **I**būt de virtute in
virtutē quo ad usq̄ videat deus
deorū in syon **Apo. iij.** **A**mbula
bunt meū in albis qz digni sūt
(**E**rat autē sabbatū in die illa)
ecce determinaciō temporis ex quo
apud imperitos factū habuit ca
lūmiam. **Ysa. lxvi.** **E**rit mēsis ex
mēse et sabbatū ex sabbato et iō
quies dei fuit s̄ctificaciō sabbati
vt requiesceret q̄ longo labore con
fract⁹ fuerat **Ysa. xxvij.** **H**ec re
q̄es mea reficiēte lassum et hoc est
meū refrigeriū vnde hoc est opti
ma sabbati. hoc est dñe quietis
obseruaciō qd̄ tamē iudei carna
les nō intelligebāt (**D**icebāt er
go iudei) **H**ic incipit ps illa que
est de p̄secuciōe que orta est ex mi
raculo. **D**iuiditur autē in partes
duas. **I**n quarū prima ponit̄ ca
lūmia facti **I**n secūda ponitur ca
lūmia cōtra factorē ibi abiit ille.

Adhuc por illaz bz pagr plos
quq; In qz prio pmit fa calum
ma a iudeis In scdo allegaco au
toritatis ad fa defesioez. tco itro
gaco autoris fa ppr calumia au
toritatis In qro dispesat o cul
taco dni donec fcm bn publica
tur In qro maifestaco autois
facti ad cōfuta. oez calumia cu. dic
ergo: Dicebat ergo iudei: malici
osi a inuidi pfa. vi. Exceca cor po
puli h? a aures ei? aggua a o cu
los eius claudene forte videant
oculis a aurib? audiāt a corde in
telligāt a cūtat a sanē eos (sab
batuz ē) dies feriat? Exo. xx. Oē
op? seruire nō facietis in eo a ibi
de memēto vt diē sabbi scifices.
Ysa. lviij. si abstuleris a sabbo
pedē tuū facē volūtatē tuā in die
scō meo uocaberis sabbatū delica
tū a scūm dñi glōfū. Et h ptedūt
nesciētes q op? seruire ē qd ad
seruitutē malā a sbiectōez inclia
uit q sic d: Jo. viij. q facit pccm
seru? est pccū. sanare autē egros
op? est libertatis a liberaōis sic in
supradicta Ysa. lviij. autoritate
est pbatū Scificaco autē sabbi
est scāz cordis quietē cōfirmato
corde in dño retinere a hoc maxie
facit q omib? dei aiās pdest a pro
fuit. sēp autē ille volūtatē nō suā
s; dei in sabbo pfiat Adhuc aut
tollere lectū vt dicit Cris. op? fu
it necitatis a hoc sēp licuit facere
in die sabbi ppr qd boues a asini

a fossis in sabbo extraxerant et
adaqbant sic supra lucā mueres
dicūt ergo iudei ei q salu? fact? fu
erat sabbatum est (nō licz tibi)
ppter legis phibicōez (tollere g
batū tuū) qz Nū. xv. ligna colli
gēs in die sabbatū pāpit lapida
ri. s; colligens ligna lucz in colli
gendo qsiuit a sic seruire in auari
cia perpetravit Iste autē pauper
portādo lectū sibi necariū reserua
uit a alij infirmo in portici locū
dedit Ysa. liij. dilata locū tēto
rij tui fac spaciū vt hitem a ideo
sine causa calūmiant hōc fcm.
(rūdit eis) infirm? pntēdes auto
ritatē dñi legis (q me sanū fecit)
a sic vtute dīma in se oñsa se dñz
legis esse pbauit (ille) tate auto
ritatis (michi dixit tolle gbatuz
tuū a abula) a huic obediendū
fuit Actū. iij. si iustuz ē in spaciū
dei vos potius audire q; deuz vos
iudicate maxime cum etiā moy
ses nō nisi p signum se pbauerit
audiendū. Exo. d. iij. Si nō cre
dent verbo signi pōris credent v
bo signi sequētis Job. iij. Nemo
pōt facere hōc signa que tu facis
nisi fuerit deus cum eo (Interro
gauerunt ergo eū) Tercius est
pagr aphus verbi inquirunt fa
cti autorem vt imponant sibi ca
lummiam (quis est ille hōmo?)
non dicunt esse deum. quia infir
mitatem eius pretendebant ppr
calūmiā quā facē intēdebāt a iō

dicunt q̄s est ille homo? **Joh. x.**
Tu cū homo sis facis te metip̄m
d̄m (q̄ dixit tibi) cōtra legē (Tol
le grabatū tuū et ambula) nec di
cunt qui te tam lōga infirmitate
detentū sanauit quia hāc virtu
tē in cristo negabāt et occulta
bant q̄tū poterāt **Ysa. xxx.** Di
cūt videntib? nolite videre et aspi
ciētib? nolite aspicere nobis q̄ re
cta sunt loq̄m̄i nobis placētia
videte nobis errorē auferte a me
viam declinate a me semitā cesset
a facie nr̄a sanct? israhel (**Is** autē
q̄ san? factus fueāt nesciebāt q̄s
esset) **Tangitur** hic dispēsatiua
d̄ni occultaō. videt autē falsum
esse q̄ iste nesciuit euz. qz profes
sus fuit d̄m cū curaret eū. **Sed**
dicendū q̄ sciuit eū esse curatōrē
et virtutē habere diuinā s̄ nō di
stincte cognoscebat eū in p̄sona
patria: et ḡne **Joh. p̄mo.** Et ego
nesciebā eū vt autē magis ocul
tare subditur (**Ihesus** autē de
clinabat a turba cōstituta in lo
co) miraclo ei factō statū ad locū
miraculi cōfluxit turba et d̄ns ne
laudē appetere videre a loco tur
be declinabat **Joh. viij.** Ego glo
riam meā non quero. **Dicūt** autē
q̄dam q̄ declinabat frementē tur
bam iudeorū p̄pter sabbatū. qz
nondū venerat hora eius ad paci
endū. sed primū est probabili?
vnde **Aug?** Noli ihesū querere
in turba. nō est tanq̄ vn? de tur

ba (**Postea**) **Hic** ponit d̄ni ma
nifestacō post miraculū iam p̄pa
latū propter cui? propalacōem
se d̄ns subtraxerāt ne p̄pter p̄sen
ciā ip̄si? ab inuidis sup̄primeret
Sapie. ij. Cūvis est nobis etiā
ad videndū. postea ergo p̄palato
iā miraculo et soluta turba (iueit
eū ihesus in tēplo) in quo forte
grās egit deo de p̄cepto beneficio
sanitatis p̄ma **Thessa. vltio.** In
ōmb? grācias agite (et dixit ei)
Instrues eum ad cautelā futuro
rū (ecce) per signa euidentia (san?
fact? es) dei beneficō (iā) decetero
(noli peccare) h̄est habe firmā vo
lūtatem non peccādi. qz om̄e pec
catū ex volūtate sicut ex radice p̄
cedit **Mat. vij.** Nō potest arbor
mala. h̄ est mala volūtatis fruct?
bonos facere neqz arbor bona fru
ctus malos facere. **ij. Cor. viij.**
Si volūtatis prompta est s̄m id
q̄d habet accepta est nō sc̄dm id
q̄d nō habet. **Gen. iij.** Subter
te eit appetit? illius (ne detent? ti
bi) i pena eterna (aliq̄d atigat)
q̄ in pena tempali factū est **Eccā.**
vij. Ne semies mala in sulcis in
iusticie et nō metes ea i septuplū
Eccā. xij. Nō est ei bene q̄ assidu
us est in malis. **Matth. xij.** Fuit
nouissima homis illius p̄iora p̄
orib? (abiit ille hō) **Hic** incipit
pars illa q̄ est de p̄secucōe iudeo
rū propter miraculū Cū em̄ ante
calūniaretur factū nūc p̄sequūt?

faciēte. post q̄ nouertū. dicūtur
autē hic duo. In quoz p̄mo aci
piūt facientis nōciā. In secūdo
āt in p̄secu.ōne oñdit euāgelista
iudeoz maliciā. diāt ergo: abijt
ille hō: qui de palitico san? effcūs
(et nunciāuit iudeis) non vt dele
tor; s; vt magnaliū dei p̄dicator.
Thob. xij. Opa dei reuelare et con
fiteri honoriū est. **Matth. ix.** dif
famauerūt eū in totā regione; il
lā (quib; ess; s; m nomē suū au
tor; salutis (q̄ fecit eū sanū). p̄s.
Saluasti ei nos ex affligētibus
nos et eos q̄ odebūt et fudisti. **ij. ma
ch. ix.** cōtestabat oib; maifestā
dei v̄tutē. **Illi** at vñ edificai debu
erāt ad fidē in de scādalizabātur
ad mortē et infidelitatis excecāōez
et h̄ ē qd̄ seq̄tur. (p̄tēa p̄seq̄ban
tur iudei ih̄m) tāgit autē duo sez
p̄secu.ōez p̄t violacōez sabbati
et p̄secu.ōez p̄t h̄ q̄ dicebat se
eē filiū dei et h̄ p̄ ordinē tinent in
l̄ra. diāt ergo: p̄tēa p̄seq̄bant eū
iudei: legē ignorāter zelātes **Rō.
x.** Testioniū p̄hibeo illis q̄ zelū
dei h̄ant s; nō s; m scia; Ignoran
tes at iusticiā dei et suā q̄retes sta
tuere iusticie di nō sūt s; b̄iecti (qz
h̄ faciebat i sabbō) opimātes q̄
nil p̄it? eēt faciendū i sabbō. s; ab
oī ope vacādū. **Gen. i.** b̄ndixit di
ei septio et s̄ificauit illū qz in ip̄o
req̄euit ab oib; opib; suis. **Ar
guebāt ergo q̄ si de? i sabbō req̄
euit ab ope suo cū nil sit dimi? et**

vtili? q̄ op? dimū q̄ tūc req̄esce
dū fuerat ab oī ope h̄im q̄ntū
cūq; sit vtile et dimū. **Ad hoc autē**
p̄ instanciā r̄ndet dñs dicēs (ihs
fus autē r̄ndit eis) instāciam fe
rēs ad vltimū qd̄ inducebāt (p̄
me?) q̄ est in cel̄ q̄uis in sabbō
cessauerit ab oī ope creatōis di
sp̄osicōis et ornat? tñ (vsq; mō
opatur) gubernādo et restaurā
do qd̄ corūpitur in ope et p̄pagā
do. hoc em̄ pat; ad sensum et ido
nulla indiget p̄bacōe et p̄ hoc pa
ter nō soluit sabbatū ergo cū (et
ego operor) restaurans et repans
corrupta et sanans infirma nō sol
uo sabbatū. s; in operādo me p̄ri
sformo et sicut a p̄ncipio creatō
disponēdo et ornādo opatus sū
cū ip̄o ita facio et modo et per hoc
pat; q̄ plene r̄nsum est perfidie
iudeoz. **Via. xxvi.** Oīa opera n̄ra
operat? es dñe in nobis. **Joh. p̄.**
Oīa per ip̄sū facta sunt et sine ip̄o
factum ē nichil. Querūt tamē q̄
dam an x̄ps violauerit sabbatū
qd̄ videt violasse p̄ hoc q̄ **Luce.
vi.** diāt dñs est filius h̄im ecā
sabbati. per hoc em̄ inuit q̄ vio
lauit et violare potuit vt dñm?
legis existens. **Ad hoc ibidē diāt**
cuius vestiz afinus aut bos in fo
ueam cadens nō stinue extrahet
illum in die sabbati? et per hoc vi
detur dicere q̄ opera necitatis fa
cta in die sabbati nō solūit sab
batum. **Ad hoc autem et omnia**

hmoī. dicendū q̄ in precepto de
sabbō duo significabātur. vnū
q̄dem qd̄ est morale de lege natu
rali existens et hoc est significacō
q̄tis scilicet vt quies cordis fir
ma et mūda seruetur quia vt di
c̄t **Augustin⁹**. omnis humana
pueritas est vti fruendis et frui
vtēdis. **Augustin⁹**. Item nō est
faciēdum nisi in eo bono quo fru
endū est. quia hoc solum est in
quo quiescit et contra qd̄ melius
desideatur et q̄ sic quietē non san
ctificat puerus est. sic dicit **Au
gustin⁹**. Omnis hūana peruerfi
tas et. quia sic id qd̄ est via po
nitur p̄ fine et id qd̄ est finis po
nitur pro via et ratio naturalis di
ctat hoc omī homīni. hoc autē est
lex naturalis que sicut dicit **Bas
ilius** in naturalī lege est descripta
in naturalī iudicatorio: qd̄ est ra
tio naturalis hominis dicēs quid
faciendū et quid cauēdum est in
cōmūib⁹. principijs morū que
ordināt vitam et ideo hoc in tabu
lis cordis scriptū est a deo indele
biliter tanq̄ in lapide et ideo nun
q̄ potest habere dispensacōnem
Aliud autē significabat in pre
cepto sabbati qd̄ est diei vni⁹ in
septimana ad feriandū determi
natio qd̄ antiquus propter mū
di p̄fectōnem cum nullum aliud
maius opus diuinū deus ostēdis
set determinatū est ad diem sep
timū et hoc ratio naturalis non di

ctat et ideo ad legem nature nō p
tinet. sed ex causa qua dicitur et
determinata est dies illa nō sine
racōne quia homines feriātes su
spēs a negocijs et occupacōib⁹
proprijs: libero corde a sollicitu
dine possint redire per cōsideraci
onem et gustū quendā ad dulce
dinē eius quo fruēdum est et illi
inherere. vt sic aliquādo redeun
tes traherētur a dulcedine ipsi⁹ et
sapor ipsi⁹ inhererēt etiam quā
do operaretur alijs dieb⁹ et hac
de causa ferie precipiūtur in eccle
sia quanto autē maius opus q̄
p̄fectio mūdi apparuit sicut mū
di glorificatio in resurrectiōe do
mini tūc ad feriandū determina
ta est dies octaua et quia feriācō
diei nō est de iure naturali. **Ideo**
diuersas recipit determinacōes
et dispensacōnes. quia sicut dicit
p̄hus multipliciter hūana natu
ra ancilla est: et iō frequēter opor
tet etiā in ipsis ferijs dispensare
propter necessitatē et propter hoc
nō dicitur solui sabbatū. **Sab
batū** ergo prout est req̄es in frui
bili nunq̄ soluēdum est. **Prout**
autē est determinacō diei ad ser
uandū alia et alia de causa deter
minat in dies diuersos prout er
go est obseruacō feriaz sic solui
poterat ex causa sic mathatp̄as
p̄mo **Macl̄. ij.** Solui p̄cepit et
arma sumē cōtra inimicos ne oc
cās fidelib⁹ p̄iter et lex p̄iret et sic

etiam ex dispensatione soluebat
propter necessitate animarum vel hominum et
ideo calumnia fuit quod in talibus im-
ponebant iudei christo qui necessitatibus
hominum subuenit cum ipsi iudei necessita-
tibus animalium suorum in sabbato
subueniret. Sic autem soluere sab-
batum maxime conuenit domino sabba-
ti cuius est pensare quoniam et quibus de
causis lex sabbati fit soluenda Et
ideo dicit quod dominus est filius hominis
etiam sabbati sicut in v. ethicorum de
terminat quod in omnium urbanitate si-
ue ciuilitate epiphanius hoc est
superius? qui nouit quoniam soluenda est
lex data que non nunquam in iudicia
um ipsius legis et dictam contra in-
teruentionem legislatoris obseruaret
hoc est ergo secundum nos huius dubij
vera solutio dicit autem alij quidam
quod triplex fuit sabbati violatio-
scilicet quoniam fiebat aliquid contra preceptum
vel quoniam aliquid fiebat contra determi-
nationem diei vel quoniam aliquid fiebat
contra usum vel consuetudinem. sed hoc nihil
est ad propositum. quia secundum hanc inter-
pretationem christus iudeis nec hic nec alibi
rident et ideo prima solutio est tenen-
da sequitur (propterea ergo magis)
Secunda causa persecutionis quam iu-
dei ex ipsa christi ratione sumebant
et hoc est quod dicit: propterea ergo
magis: quia blasphemiam maius pec-
catum est quam violatio sabbati Ma-
th. xij. spiritus blasphemie non remittit
ter neque in hoc seculo neque in futu-
ro Leuit. xxij. Educ blasphemum

extra castra et ponet omnes qui audi-
erunt manus super caput eius et
lapidat eum uniuersus populus
et ideo (queriebant eum iudei inter-
ficere) secundum preceptum legis Leuit.
xxij. qui maledixerit deo suo por-
tabit peccatum suum et qui blasphemia
uerit nomen domini morte moriatur et
repetunt causam persecutionis prio-
rem (quia non solum soluere sabba-
tum) sicut illi calumiantes dicebant
(secundum preceptum suum) naturalem et consub-
stantiali (dicebat deum) quod illi
blasphemiam esse dicebant Ioh. x.
Nos de bono opere non lapidamur
te. sed de blasphemia. quia tu homo
cum his facis teipsum deum. sed quia
etiam ipsi preceptum vocabant deum.
Deut. xxxij. Nunquid non ipse est pater
tuus? qui possedit te fecit et creauit
te? Iudei addunt (equalem se faciens
deo) per equalitatem nature et potesta-
tis. hoc autem alij per adoptionem fi-
lij dei vocati qui deum preteriuocaba-
bant non dicebant et hoc quidem ut
dicit Crisostomus. Si patrem suum per
naturam diceret et non operibus de-
monstraret blasphemiam esset. sed
quia per opera hoc demonstrabat
contradicens iudei non poterant.
et ideo queriebant eum interfice-
re Sapientie. ij. Promittit scien-
tiam dei se habere filium dei se noi-
nauit et ibidem infra gloriam preceptum
se habere deum: equalis se faciens
deo: hoc est falsum secundum Augustinum. quoniam
fecit se preteriuocalem. quia hoc esset

blasphemia h̄ potest pater gene-
rando eū fecit sibi eū equalē. Nō
enī filius a se sed a patre p̄ nati-
uitatē accepit q̄ patri est equal̄
n̄ sūt hec v̄ba Augustini. Nō ip-
se fecit se equalē sed ille eū gene-
rat equalē quia si ipse se faceret
equalē deo: faceret rapinā n̄ sic ca-
deret qui ei se equalē voluit face-
re deo cū non esset: cecidit n̄ ex an-
gelo factus est dyabolus? n̄ hanc su-
perbiā homini p̄pinavit n̄ deiecit
eū cū dixit. Gustate n̄ eritis sicut
dij. cristus autē equalis patri na-
tus nō factus non usurpauit eq̄-
litatei dei p̄pter qd̄ dicit apostolus
Philip. ij. Non rapinā arbitra-
tus est esse se equalē deo h̄ semet
ipm̄ exinamuit formā serui acci-
piens (Rūdit itaqz̄ ille x̄pus) Hic
incipit doctrina de vtili potestate
reparationis nature cōdite p̄ quā
cristus se ostendit deū n̄ deo patri
equalē. Diuiditur autē in duas
ptes In quarū prima se promit-
tit patri equalē p̄ potestatez̄ ope-
randi n̄ iudicādi. In secūda autē
ostēdit iudeozū iustam cōdemna-
cionē quia hoc nō crediderūt ibi
vos misistis ad iohānez n̄c. Ad-
huc anterior pars diuidit̄ in du-
as. In p̄ma p̄bat se patri equa-
lē sed quia ex hoc aliq̄s crederet
q̄ a patre nō esset genitus Ideo
in secūdo ostēdit se hanc equali-
tatē a patre habere p̄ generatio-
nē ibi. Nō possum ego a meipso

facere quicq̄. Adhuc p̄or̄ harū
s̄b diuidit̄ in duas In quarū pri-
ma dictā ostēdit equalitatē sed
qz̄ illa maxime ostēditur ex vir-
tute suscitacōnis mortuozū Ideo
in secūdo ostendit q̄liter virtus
iudicādi n̄ suscitādi mortuos est
in ip̄o ibi Amē amen dico vobis
qz̄ venit hora. Adhuc p̄ma h̄az
diuidit̄ in duas In quarū p̄ma
ostēdit se indiuisam potētiā a
patre habere In secūda ostēdit
p̄ op̄a maxima se habere eq̄lita-
tem potencie p̄ris ibi. Et maiora
h̄ijs demōstrabit ei. In p̄ma ha-
rū sunt tres pagraphi In quozū
p̄mo p̄ hoc q̄ est ars p̄ris oñdit
q̄ indiuisa; a patre habet op̄era-
cionē. In secūdo p̄ hoc q̄ indiui-
sam a p̄re habet operacōem ostē-
dit q̄ indiuisā h̄z potētiā In ter-
cio autē vtriusqz̄ horū oñdit cām
dicit ego. Respondit itaqz̄ ihs̄ ad
hoc q̄ illi blasphemātes x̄po bla-
sphemā iponebāt (ait eis n̄c.)
Job. xij. Prius vos ostēdens fa-
bricatores mēdaciū n̄ cultores p̄-
uersoz̄ dogmatū (Nō potest fili-
us) q̄ p̄ naturā est filius hoc est
nō h̄z potētiā filius (a se) quā
habeat ab alio qz̄ habet om̄em
suā potētiā a patre (quicq̄ face-
re) Job. xvij. Oia mea tua sunt
n̄ om̄ia tua mea sūt n̄ clarificatus
sū in h̄ijs Job. vij. Mea doctrina
non est mea sed eius q̄ misit me
patris (misi qd̄ vixerit) vt ars n̄

sapienciã pr̄is. p̄. **C**or. p̄. xpm dei
virtutē et dei sapienciã. sapienciã
enī genita et lux in qua deus facit om̄
nia videt quicquid facit artifex p̄
m̄ et hoc est quod dicit: nisi quod vi
dent (pr̄em faciētē). In intellectu
enī paterno videt verbuz quod est
ars et sapienciã pr̄is. Ideo enī ver
bū cordis paterni dicit. ps̄. Eru
ctavit cor meū verbū bonum. Ideo
etiã dicit cãdor lucis paternē quod
videt in lumine suo quicquid pat̄
habz in se. Sap̄. viij. Candor ei
est lucis etne et speculū sine ma
cula. Ideo etiã dicit splendor glorie ip
si quod splendor in corde pr̄is super
om̄ia que sunt pr̄is. Heb. p̄. qui
cuz sit splendor glorie et figura sb̄
staciē eius. Ideo etiã dicit splēdes
in om̄i mundicia et sanctitate pr̄is
ps̄. Ex utero ante luciferu genui
te in splendoribz sanctoru. In q̄tū
ergo ē ars plena rōnū oīz viuen
cium et candor lucis eterne et splē
dor glorie et sapia pr̄is videt om̄
nia que pat̄er et sic a se nō potest
facere quicquid nisi quod vident pr̄ez
sibi in genitam potēciã faciētē.
Omne enī potēciã genitois ha
bet ab eo p̄ generaciōez et sic equa
lis est sibi p̄ potēciã. nec habet
aliquā potēciã nisi a patre et sic
a se nullā habz. nec et a se habi
ta potēciã quicquid facere potvt au
toritas sit in pr̄e et equalitas na
turalis potēciē p̄ generaciōez sit i
filio. Johan. viij. Ego quod vi

di apud patres meū loquor. (Que
cumqz enim ille fecerit) Secun
dus est pagraphus vbi dicit in
diuisam esse operaciōē. dicit er
go: quecūqz enim ille fecerit: per
potēciã naturalē et substanā
alem (hoc et filius) eiusdem potē
ciē naturalis et substantialis (fili
ter) hoc est ex eadē et simili potē
ciã (facit) quod vna potēciã triū sic
vna est substantia trium et aduer
biuz similiter quod hic ponitur ve
ritatis est exp̄ssiuū. hoc est ergo
quod dicit et sic om̄ia videt operāda
que pater et om̄ia facit eadem po
tēciã qua pater. Jo. iij. Oīa de
dit ei pater in manū. hoc est in po
testate et sic filius non imbecill̄ ē
sed generaciōe accepit eandē cū
patre potestatem et operaciōem.
(pater enī) tangit vtriusqz cau
sam cōcomitātem nō precedētes
non diuersā in esse. s̄ q̄ causa est
cōcomitās s̄m modū intelligēdi
pater enī (diliget filium) eēciā
li dilectiōe. quod de illa intelligitur
hoc que est dilectiō cōcomitans
generaciōem. Johānis tercio pa
ter diligit filium. Diligit etiam
pater filium dilectiōe spiritus san
cti. sed de hac dilectiōe hic non
loquitur. quia illa a patre et filio
equaliter procedit et per illam nō
potest probari quod in eēcialibus
equales sunt pat̄ et filius et quod fili
us p̄ generaciōē equalē a pat̄e ac
cepit potēciã quod quod eēcialiter

dilectōe diligit. **H**oc dilectio cō
comitās generacōnem facit q̄ mi
chil retinet sibi qd̄ nō filio dile
cto cōmunicet quē diligit sicut se
ip̄m. Et ideo **J**oh̄. iij. dicit **P**ater
diligit filiū et om̄ia dedit ei in ma
nus. dilectō em̄ naturalis facit q̄
nichil substācialiū retinet qd̄ ge
nerādo filio nō cōmunicet. **L**uc̄. x
v. **F**ili tu semp̄ meū es et om̄ia
mea tua sūt. **I**n figura hui⁹ dicitur
Gen̄. xxiiij. Dedit abrahāz fi
lio suo p̄saacōnia que possederat
p̄s. **O**mnia s̄biecisti sub pedi. et
hoc est qd̄ seq̄tur. **(E**t om̄ia de
mōstrat ei que ip̄e facit) **D**emon
strat autē ei nō extra se. s̄ que vi
det vt sapiā pr̄is. **H**ec p̄mitatē
substācie demōstrat ei vt faciēda
nec aliter demōstrat nisi q̄ gene
rat videntē et intelligentē operan
da ab ip̄o. **H**ec autem operāda
sūt illa que de⁹ in causis raciona
bilib⁹ q̄s indidit p̄me materie
reseruauit sibi nō p̄ naturā s̄ per
seip̄m faciēda ad glōie sue mani
festaciōem et fidei edificaciōnem.
Hec em̄ quādo vbi et pro q̄bus
faciēda sūt soli demōstrata sūt
verbo **Exo. xxv.** **O**mnia fac sc̄dm
exēplar qd̄ tibi in monte mōstra
tū est. videt ego in sapiēcia vt sa
piēcia pr̄is facit vt indiuisus a
patre demōstrata habet qz nouit
quādo et vbi et pro q̄bus voluit et
hoc est qd̄ dicit **J**oh̄. i. **D**eū ne
movidit vnq̄ nisi vnigenit⁹ fili

us q̄ est in sinu pr̄is ip̄se enarra
uit **Mat. xi.** **N**emo nouit filiū ni
si pat̄ et nemo nouit pr̄em nisi fi
lius et cui voluerit filius reuelare
Sic dicit. **ij. Actu. p̄.** **N**ō est ve
strū nosse tempora vel monita que
pat̄ posuit in sua potestate. quō
em̄ et quādo faciendū est nouit de
us pat̄ et hec operāda demonstra
uit filio q̄ solus quādo et qd̄ ope
randū sit plenā nouit racionem.
(Et maiora hijs demōstrabit)
Hic ostēdit se eq̄lem cum patre
habere ptātem p̄ opera maxima
Dicit autē duo. p̄mo em̄ in om̄i
ni p̄libat hoc qd̄ dictū est. **I**n se
cundo specificat q̄ sūt illa q̄ ma
xima sūt. **D**icit ergo et maiora
hijs in hoc q̄ sūt vtiliora et maio
ris ostēsiua potēcie demōstrabit
(et opera) in futuro dicit nō iō q̄
collatio potēcie depēdet a futuro.
q̄ ab eterno donata est. s̄ qz effe
ctus potēcie depēdet ad futurū si
cut resurrectō mortuorū et iudici
aria ptās et iō dicit demōstrabit
hoc est se dedisse ab eterno ostē
det. nec hoc mirū est. qz etiā dile
ctorib⁹ cristi dat ptātem maiora
faciēdi q̄ crist⁹ fecit **J**oh̄. xiiij.
Signa q̄ ego facio et ip̄e faciet et
maiora horū faciet. qz ad pr̄em
vado. **N**ulli tamē contulit modū
faciēdi quo xp̄s fecit qd̄ fecit qz
ip̄e fecit vt potestātē habēs et cla
ue nō vtēs in p̄pria domo. alij au
tē sicut inuocātes diuinā potēciā

et clauibus supplicacionum et exorcismorum veteres (et vos miremini) hoc est in admiracionem trahamini. quod enim miratur suspensus est in quodam altitudo quod nescit et dum est in agonia admiracionis querere incipit et sic iueta divina potestate ad fidem venit. et hoc est quod dicitur **Luc. xi.** Si i digito dei eicio demonia hoc est in demoststratione potestatis et virtutis dei eicio dyabolum de sua potestate perfecto puenit in vos regnum dei. hoc est fides regni dei si per rationem vultis inuestigare. sic trahere homines in admiracionem est utile et ad fidem edificans. **Ysa. liij.** Ecce intelliget seruus meus et exaltabitur et eleuabitur et sublimis erit valde. sic dicitur in psalmo. **Mirabilis deus in sanctis suis.** Item psalmo. **Vacate et videte quoniam ego sum deus.** Item **Cantate domino canticum nouum quia mirabilia fecit.** quod autem aliter ambulat in magnis et mirabilibus super se ut in vanitate laudis predicetur malo fine mirabilis vult esse. psalmo. **Domine non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei neque ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me.** (sicut enim patet) ecce que sunt illa maiora scilicet duo. vniuersalis potestas suscitacionis mortuorum et iudicialia potestas vniuersaliter iudicacionum. dicit ergo sicut enim patet: innascibilis per virtutem naturalem et substantialem (suscitatur) hoc est habet potestatem suscitacionis (mortuorum) per spiritum vitalem (vi-

uificat) eos deus. **Suscitat enim de puluere colligendo et uniendo et conpingendo corpus et membra que in carnatione viuificat autem per spiritum vite quem inspirat.** **Ezech. xxxvii.** Accesserunt ossa ad ossa unumquodque ad iuncturam suam et vidi et ecce carnes et nervi ascenderunt super ea et extenta est in eis cutis desuper et ingressus est in ea spiritus et vixerunt. Sic enim in duobus cognoscitur maxima potestas: in suscitacione corporum de puluere et viuificacione per spiritum. **Ysa. xxvi.** **Vivent mortui tui domine interfecti mei resurgent expugnati et laudate qui habitatis in puluere.** quia ros lucis ros tuus et terram gygantum detrahes in ruinam. **psalmi Regum secundo.** **Deus mortificat et viuificat deducit ad inferos et reducit.** **Hec ergo est potestas patris maxima quam in reformatione creaturarum a se factarum ostendet.** (Sic et filius quos vult) aliquos enim vult in signum quod vniuersalem ad omnes resuscitandi habeat potestatem. sicut cum suscitaret lazarus et filium vidue et **Mathei. ix.** filiam parisi principis synagoge. **Hos enim tres suscitauit in signum quod vniuersalis potestas suscitandi mortuos sit in ipso sicut in patre et ideo dicitur: sic et filius quos vult (viuificat) quia liberam habet potestatem faciendi quod vult in his et in omnibus alijs**

h̄ qz fūma sapiēcia est sicut quā
do vnu sanauit in portu salomo
nis poterat om̄es sanasse si voluif
set. h̄ nō fecit qz nō fuit expediēs
Ita tres istos suscitās om̄s pote
rat suscitasse. h̄ noluit qz nō expe
diebat sicut ip̄e inuit. **Luc. iij.**
Qz multi leprosi fuerūt in dieb?
belizei et nemo ex h̄ijs curat? fuit
nisi naama syrus et multē vidue
fuerūt in dieb? helie et ad nullā il
larū missus fuit helyas nisi in sa
reptā ad mulierez viduā. hec em̄
miracula q̄ fecit sufficiebāt ad de
mōstrandū qz deus h̄itauit in ip̄
so ad h̄ificandā potēciā vni
salē restauraciōis h̄iane natuē
eē in ip̄o. h̄os ego suscitare voluit
vt se h̄ere demōstreret vniuersalē
potēciā d̄m̄a ad om̄ia faciēda q̄
deus facit vt nature n̄rē p̄fect? et
ōmpotēs sicut fuit creator. **I**ta et
esset r̄formator (neqz em̄ pater)
Istud est sc̄dm̄ in q̄ demonstrat
maximā dei pt̄atem et autoritatē
est in ip̄o. **D**icit autē tria in q̄z
p̄mo in se ostēdit esse iudiciariā
potēstatē. secūdo ostēdit h̄mōi po
tēstatis acceptē in nob̄ racionē et
finē. tercio ostēdit iudicij futuri
euasiōem. h̄ q̄svult ab ip̄o recipere
grām fidei et deuociōnem. **D**icit
ergo qz h̄z q̄dem om̄ipotēciā cui
ius signū est: neqz em̄: hoc est qz
nec pater q̄ tante est pt̄atis qz de
ōmpotēcia ei? nemo dubitat (iudicat
quēqz) p̄sidentē iudicō et

suam dictādo (sed om̄e iudiciū)
hoc est sollemnitate iudicij et mod̄
(dedit filio) vt ip̄se p̄sdeat solle
mit et sentēciā dicet. **S** con̄ hoc
esse videtur qd̄ dicitur **Dan. vij.**
Antiqu? dierū sedit et libri a: ti
funt p̄s. **J**udica dñe nocētes me
Rūfio est ad hoc qz pat̄ iudicat
autoitate et pt̄ate scilicet qz in for
ma dei iudicio vniuersali p̄sdeat
fili? **J**udiciū autē facere q̄tū ad
sollemnitatez p̄sdeēdi dedit filio vt
i forma q̄ iudicat? est et despect?
p̄sdeat cū apostolicis viris ex q̄
rū doct̄is sicut ex libris sentēcia
salutis vel d̄naciōis vniūqz p̄
mulgat. **Math. xix.** **I**n regenera
ciōe cū sederit filius hominis in se
de maiestatis sue sedebitis et vos
sup̄ sedes duodecī iudicātes duo
decī trib? isrl. **Ysa. iij.** **D**ñs ad iu
diciū veniet cū senatorib? populi
sui. **S**ic ergo xp̄s in forma serui
iudicabit. **Apo. i.** **E**cce veniet cū
nubib? celi et videbit eū om̄is oca
lus et qui eū pupugert. q̄re autē
hoc faciat pater subdit (vt om̄is
honoificēt filiū) quia cū filijs ex
obediēcia p̄ris carnē assumpsit
et iudicatus in carne et passus et
mortu? sit et sic h̄iūliat? iustu? fu
it vt a p̄rē in pt̄ate iudiciaria ho
norat? sit vt resūpto honore ma
iestatis honore habeat diuinū. h̄
est vt om̄is honoificēt filiū hono
re et reuerēcia d̄m̄is (sicut honori
ficāt p̄rē) honore d̄mo. **Phil. ij.**

Dedit illi nom̄ qđ est sup oē no-
men vt in nomine ihu oñe genu
flectatur celestiū terrest̄iū q̄ ifez
noz. **Actu. xvij.** Sciat die in q̄
iudicatur? est orbē in equitate in
viro in quo posuit fidez prebens
omnibus suscitans euz a mortu-
is. **Hester sexto.** Hoc honore di-
gnus est quemaiq; rex honoraē
voluerit. **Hac** ergo de causa sic
q̄ tali potestate honorauit filium
(qui ergo non honorificat filiū)
contemnens eum ppter infirmi-
tatem carnis assumptam in qua
tamen orbem terre iudicabit (nō
honorificat patrem qui misit il-
li) qz sicut honor filij redundat
ad patrē ita inhonoracō filij refer-
tur ad patrē q̄ in hoc tangit iude-
os de quib; dicit **Joh. viij.** Ho-
norifico patrē meū q̄ vos inhono-
ratis me p̄. **Re. ij.** qui contēnunt
me erunt ignobiles. **Heb. p̄.** Eū
qui modico ab āgelis minorat?
est vidim; ih̄m p passionē mor-
tis gloria q̄ honore coronatū. hic
eī est honor iudicane potestatis
quo ipse de stemnētib; se inimi-
cis suis iudicē. p̄s. **Dixit dñs do-
mino meo sede a dex. me.** (Amē
amē dico vobis) qz occultū est q̄
supra racōz ideo duplici vtit con-
firmacōe. **Dicit** autē duo: modū
scz merēdi q̄ modū iudiciū distri-
ctum euadendi. **De** modo merēdi
dicit (qz qui verbuz meū audit)
verbum in q̄ platum qđ de vbo

formatur eterno. qui em̄ hoc au-
dit in illius corde manet. verbuz
in creatū quod nō transit q̄ cor il-
lius capit q̄ format informando
in seipsum q̄ trahit ad se intelle-
ctum q̄ affectum q̄ totum hōiem.
Psal. Audient v̄ba mea quom-
am potuerunt. **Exo. xx.** Loquere
tu nobis q̄ audiemus. hoc enim
audire est exaudire. **Rō. x.** Fides
est ex auditu. auditus autem p
verbum cristi (q̄ credit ei qui mi-
sit me) pater. **Hic** autē credit
qui patrē per potēciam operati-
uam p̄ in diuisā substantiam in
me esse cognoscit. **Joh. iij.** quem
misit de; verba dei loquitur. **Itē i-**
fra. viij. Qui ex deo est verba dei
audit (h; vitā eternā) iam i cau-
sa q̄ sp̄ e. i futuro autē in re q̄ i pos-
sessione. **Hec** autē vita eterna est
cognitio veritatis scđm intelle-
ctum q̄ affectum. **Joh. ām̄s** decio
septimo. **Vt** cognoscant te soluz
verum deum q̄ quē misisti ih̄esuz
xpm. **Hec** enim est vita eterna. cō-
stat enim v̄m̄aiq; qz vita eter-
na non est nisi vita intellectualis
in veritate que est immortalis q̄
hic talis totus vivit q̄ in virtute
splendet q̄ in veritate se ostendit
q̄ audacter vit ad lucem vt ma-
nifestentur opera eius quomam
in deo sunt facta sicut supra terco
dicū ē (q̄) ideo (in iudiciū) ođē
nacōnis (nō v̄met s; trāsit a mor-
te) a veritate aḡta i via q̄ i merito

ad vitā eternā. qui felicissim⁹ trā
fitus est vt dicit maxim⁹ de quo
loq̄tur ps̄. **A**bscōdes eos in ab
scōdito faciei tue a cōturbacione
vel cōtradictōne hōim q̄ cōturba
cio om̄iū hōim sapiēciū eēt in iudi
cio. **Rō. viij.** Nichil ego nūc dam
nacōnis est hīs q̄ sunt in cristo
ih̄u. **Ezec. xvij.** Vita viuet a nō
moriet. **Ecc̄. xxij.** Tñfite ad me
om̄s qui cōcupiscitis me. **Sic** er
go ostēdit equalitatē potēcie esse
in se ad prēm. in hoc autē qd̄ di
citur: trāfiet: notat q̄ pri⁹ dum
nō crederet fuit in morte de q̄ di
citur **Rō. v.** Sicut p̄ vnū hōiem
peccatū intrauit in hūc mūdum
a p̄ peccatū mors ita a in om̄s hō
m̄es mors pt̄āfuit sed p̄ xp̄m fi
cut ibidē dicit p̄ fidē (a morte) il
la trāfuit (ad vitā) qz sicut dicit
Abbac. ij. Iustus ex fide sua vi
uit a de hac tñfuitur ad speciē veri
tatis que visio est tota merces a
vita eterna vt dicit **Ysa. vlt.** Vi
debitis a gaudebit cor vestrū a os
favestra q̄si herba germinabūt.
(**Amē amen dico vobis**) **Sic** in
cipit ps̄ in q̄ ostendit q̄liter vir
tus suscitādi a iudicādi est in ipō
h̄z autē duos pagraphos. **In** q̄
rū primo ostēdit pt̄atem suscitā
di a iudicādi esse sibi essentialē
vtute sue dimitatis. **In** sc̄do aut
ōndit generalitatē hui⁹ pt̄atis a
m̄ḡnitudinis ibi. **Nolite** mirari
h̄c. **In** p̄mo pagrapho sūt tria

In q̄rum primo p̄mittit pt̄atis
suscitādi mortuos effectū. **In** se
cūdo oñdit pt̄atis virtutē. **In** ter
cio adiūgit in eandē virtutē iudi
cādi pt̄atez. **Dicit** ergo amē amē
hoc maxime indiget confirmaci
one. qz totū est supra racōnem s̄
de hoc credendū est vnigenito q̄
est i sinu patris. q̄cqd̄ enarrauerit
(qz venit h̄a) duplex est h̄a su
scitādi mortuos. **Vna** q̄ d̄ez q̄ ad
accep̄cōez vtutis suscitādi mortu
os a hoc venit qm̄ pater pt̄atez de
dit filio suscitādi. hoc autē crist⁹
h̄uit a hōm̄i dedit in incarnacōe
Actu. x. Ipse est q̄ constitut⁹ est
a deo iudex viuorū a mortuorum
Actu. xvij. Statuit diez in q̄ iū
dicaturus est orbē in eq̄tate in vi
ro in quo posuit fidē. **Hora** autē
alia est q̄ ad accep̄cōem pt̄atis
quā accepit ab incarnacōe qm̄do
ministeriū iudicij cōm̄isit filio vt
in eadē forma iudicet a honoret
in qua iudicat⁹ est a cōtumeliā
passus a hoc est qd̄ sequitur (Et
nūc est) quia iā illa h̄ora sicut di
ctū est incepit. q̄nis em̄z deus su
scitet a iudicet autoritate tamen
ministerio iudicabit sol⁹ hōmo
xp̄s sc̄dm̄ legem quā ip̄e dedit a
hoc est qd̄ seq̄tur (qm̄do mortui)
Alius mod⁹ h̄ore est ex pte susci
tāndorū. **Et** h̄ h̄ora est duplex sc̄z
in signo pb̄ate futurā resurrecti
onē a hoc h̄ora nūc est quādo fili⁹
q̄sdam suscitāt. vt p̄bet in se esse

ptatem oēs suscitandi sic in ante
habitis dictū est et est hora ventu
re generalis resurrectōnis et hoc
nō est nūc. s; et nūc venit hoc est
in veniēdo ē. tamen quedā glose
istud totū videtur exponē de spū
ali resurrectōe q̄ est a morte aīe
et hoc videt̄ dicere Aug? . sic. **Vi**
ta que ē ip̄e p̄r et filius p̄tinet ad
animā nō ad corp? Corp? enim
nō sentit vitā sapiēcie sed anima
racōnalis q̄ illuminat̄ a lumine
qđ illuminat̄ ōnem hōminē veni
entē in hūc mūdum. s; ista lectō
deb; intelligi ita q; resurrectō ai
me et potestas suscitandi signuz
sit ptatis suscitādi etiā mortuos
in corpe. qz aliter nichil pbaret
xp̄s de sua intencōe. qz cū p̄ sani
tatē egroz ostēderit se opari sic
pater nō satis agrue transir; ad
ptatem suscitandi mortuos nisi i
tender; ostēdere se p̄ hoc habē ptā
tem restaurandi totā naturā quā
curauit in pte et hoc nō ostēdit n̄
ex vniūsalī ptate mortuos susci
tādi. et ideo s; m̄ **Cris.** sic legit̄ vt
dictū est. hoc ē ergo hora qn̄ mor
tui corpe (audient vocē filij dei)
vl̄ pticulariter et nūc lazarus et fi
li; vidue et puella archispnago
ge filia. audient autē sicut dormi
ens exp̄ gefactus audit. **Ps.** Da
bit vocē sue vocem virtutis. vel i
futuro vniūsalit̄ quādo filius
dei mortuos ad iudiciū vocabit
p̄ me **Thess.** . iij. Ipse dominus

in voce archangeli et in tuba dei de
scend; de celo et mortui qui in cri
sto sunt resurgēt p̄mi **Ibi Glō.**
Vox archangeli est vox xp̄i qui
est princeps angeloz **Gregori?**
Tubam sonare est visibiliter et
terribiliter filiū dei in carne vt iu
dicem mundi demonstrare. **Si**
autē obiciat aliquis q; qui mor
tuus est non sentit. hoc nichil ē.
quia virtutem vocis xp̄i propter
deitatem in se manentem audit
omne quod est. quia habet obe
diēcialem racōez ad ipsam **Dei**
tero. xxxij. Audite celi que loqr̄
et audiat terra verba oris mei glo
sa tamen dicit q; hoc quod hic
dicitur venit solis iustis qui sic
audiunt de incarnacōne eius vt
credant quia filius dei est. sed h̄
glosa est de resurrectōe sp̄itua
li sicut ante dictum est (Et q; au
dierint viuent) quicunq; em̄ au
dierint vel in p̄nti vel in futuro vi
uent vita natuē. qz hoc est vox q̄
vocat ad vitā. nūc quidē quos
vult in futuro autem omnes **Ro**
ma. iij. Ante deū qui credidistis
qui viuificat mortuos et vocat ea
que non sunt tanq; ea que sunt.
Ezech. . xxxvij. ossa arida audite
verbum dñi vnde quos nūc vult
vocare viuēt et ōnes in futuro vi
uent **Job. xiiij.** Vocab̄ me et ego
rñde. ti. ope. ma. tu. por. de. vt ele
ues s; audi iacētē in puluē **Dan.**
xij. Multa de hijs qui dormiunt

in terre puluere euigilabunt (Sicut enim) secundus est paginarius de essentiali sibi propter deitatem suscitavit diuinitate Sicut enim (pater) pro virtute essencie diuine (habet vitam) que est prima vita et ideo principium et causa omnis vite (in se) manentem ex substantia diuina que in (ipso) est et est prima vita et vite principium et causa (Sic) pro omnem eundem modum virtutis (dedit) generando eum ab eterno in eadem vite substantia (filio) conaturali et consubstantiali (vitam) eandem fontalem vitam (habere) naturaliter et substantialiter (in se) in tempore) quia pro hoc quod homo factus est quod non erat assumptus sed diuinitate non amisit nec cum humanitate commiscuit. Primum autem in omnibus causa est et fons omnium aliorum sicut primum calor in omnibus calidis. unde de pluribus quicquid est in multis per communitatem generis vel analogie est in uno aliquo primo quod est causa omnium aliorum et ideo vita que est in omnibus uiuis per aliquam analogie proportionem: necesse est quod sit in uno primo quod fontalis causa vite est in omnibus alijs. hoc autem primum est deitas in tribus personis per Domine apud te est fons vite et ita filius quousque deitatis vitam habeat a patre. tamen ut dicit hylanus ex se uiuit ex essentiali et substantiali et naturaliter sibi deitate Si autem ex se uiuit causa est omnibus vite. sicut ex se calidum est omnibus calidis

causa caloris quam habent pro parte partem. puer. viij. Qui me inuenit inueniet vitam et habuet salutem a domino. qui autem in me peccauerint ledent animam suam. hinc est quod dicit Ezechiel. xvij. Quare morietur domus israhel quia nolo mortem peccatoris. Principium enim vite nullo modo est vel potest esse principium mortis secundum seipsum. Sapientia. p. De morte non fecit. impij autem manibus et uerbis accerserunt illam (et potestate dedit ei) pater filio. quando misit eum in carnem (iudicium facere) non autoritate propria sed ministerio patris. Deus iudicium tuum regi dabit et iustitiam tuam filio regis. Causam autem huius iam ante diximus. Isa. xvi. Preparabit autem in misericordia solium eius et sedebit super illud iudicans in ueritate in tabernaculo dauid. quia exequetur iudicium in forma legis et hoc est quod sequitur (quia filius hominis est) hoc est quia hoc meruit merito congrui in hoc quod filius hominis est in quo legem posuit et iudicatus et condemnatus fuit et hoc est lectura secundum Augustinum. Dan. viij. Ecce in nubibus celi filius hominis uenit et usque ad antiquum dierum uenit et in conspectu eius obtulerunt eum et dedit ei potestatem et honorem et regnum et omnes populi tribus et lingue seruiunt ei. Crisostomus. autem huic lecture recordat quidem sed distinguit aliter et punctat sic: et potestatem dedit ei: quando misit eum in carnem quia

filius hoīs est (nolite mirari hoc)
ac si dicat nolite mirari hoc q̄ ip
se est filius hominis cui tātam ā su
scitandi ā iudicādi dedit potētem
q̄ filius dei latet in filio hominis ā
filius dei equali auctoritate iudi
cat ā suscitāt cum patre q̄uis fi
lius hominis in p̄cium filius hoī
nis est iudicat ā suscitāt in ministe
rio sub patre. Non enim est am
randum si illi homini in quo latz
filius dei magna cōmittit opera
sue potestatis. **Psal.** Scitote q̄
dominus sanctuz suum mirifica
uit. hoc ē mirē sue potestatis ope
ra cōmisit illi sancto qui est s̄ct?
sanctorum. vnde **Dan.** vij. **Pote**
stas eius potestas eterna q̄ non
auferet ā regnū eius qd̄ n̄ corrū
petur. Hoc enī dicit de filio hoīs
cui antiquo diez suā potētez com
misit exequēdā **Lu.** p̄. Dabit illi
dn̄s deus sedē dauid p̄ris eius ā
regnabit in domo iacob in etnū
Isere. xxiii. Regnabit rex ā sapi
ens erit ā faciet iudiciū ā iusticiā
in terra ā hoc est nomen qd̄ voca
bunt eum dominus iustus noster.
Sic sub eodē sensu legit̄ h̄m **Cri**
sto. h̄m autē **Aug?** hoc qd̄ dicit
nolite mirari hoc punctat cū cōse
q̄nti ā refertur ad sequens. q̄ q̄
uis h̄m seipsum fit mirabile q̄
mortui resurgunt ad vocem filij
dei. tamen si attēditur q̄ vox filij
dei est eadem cū illa de qua dicit̄
Rō. iij. q̄ suscitāt mortuos ā vo

cat ea que non sūt tanq̄ ea q̄ sūt
nichil habet ammiracōis si vox
que potuit instaurare naturā auz
non esset: potuit reparare eandē cū
corrupta esset **Actu.** xxvi. Quid
incredibile iudicatur apud vōs
si deus mortuos suscitāt? **Amos**
ix. **Suscitabo** tabnacluz dauid
quod cecidit ā redificabo ruinas
murorum eius ā ea que corruerāt
restaurabo. Vnde in hac confide
racōe hoc nō est miranduz maxie
apud iudeos qui scripturam nō
uerāt (q̄ venit hora) cōtinuo tran
situ tempis **Abac.** ij. **Veniēs** ve
niet ā nō tardabit (in qua oēs)
sine distincōe ā s̄n exceptōe p̄so
narum **Sapiēcia.** e. vi. Non sub
bet p̄sonam cuiusq̄ qui om̄ium ē
domin? p̄. **Cor.** xv. Omnes q̄dē
resurgem? s̄ nō omnes immuta
bimur (qui in monumētis sūt)
hoc est in sepulchris ā ponit cōti
nens pro cōtento per metononi
am hoc est oēs mortui q̄ non o
nes inueniētur in monumētis eo
q̄ quidā exurētur in igne q̄ exu
retur facies mūdi ā q̄dam sūt i
sepulti abiecti vel ad cineres con
cremati ā in oēm ventum sparsi
sicut s̄cta baldina cū socijs sue
passionis (audiēt vocē filij dei)
q̄uis ei filius hoīs in for̄ hoīs ex
equatur ministeriū iudicij. tan
a filio dei p̄ naturā dīmā ē virtus
suscitacōis mortuoz ā iō dicit au
dient vocem filij dei **Eze.** xxxvij

Ecce ego apia tumulos vestros et
educam vos de sepulchris vestris (et
procedet (ad iudiciu (q bona fe
cert) fidei spei et caritatis (in resur
rectonem vite) gloriose et eterne
(q vero mala egerit) peccata mor
talia (in resurrectonem iudicij) et
condemnacōis **Dan. xij.** Multi ex
hijs q dormiunt in terre pulue cui
gilabunt alij in vita eterna et alij
in obprobriu vt videat semp vni
bomi rurgunt et immutabuntur ad
gloria alij autē mali in corrupti
biles qdē. hoc est sine diminuā
one mebroz resurgēt. sed nō im
mutabuntur qz corpa tetra et pas
sibilia et pigra et animalia habe
bunt in pena eterna et iō dicitur. **i.**
Cor. xv. Omnis quidē resurgem?
h nō omis quidē immutabim? **Jo**
eciā dicitur de malis in ps. Non
resurgēt impij in iudicio neqz pec
catores in consilio iustoz qz nō re
surgēt ad gloria qd vere resurge
re est. qz manebunt in peccato et
morte eterna. in qua per peccatū
ināderūt. De qbus dicit **Amos**
iiij. Ecce dies veniunt dicit dñs et
leuabunt vos in contis et reliqas
vestras in ollis feruētib? et p ap
turas exhibitis altera cōtra alteraz
et picemini in armō. hoc est i in
fernū exhibit em anima de aptura
inferni et corpus de aptura sepul
chri et p sentenciā finalē in infer
nū detrudetur in carcere ppetuo
includēdi. hoc est ergo in q xps

probatur se habere cū patre pātis
equalitatē (Nō possum ego etc.)
In hac pte remouet eam que di
dis fieri posset dubitacōem. Pos
set em aliquis dicere qz qz est eq
lis pñi nichil habet a patre ma
xime ex hoc qz dicit qz sicut habz
pater vitā in semetipō sic et filij
habet vitā in semetipō. **Jo** hic oc
currit et ostēdit qz omnia que est et
pōt et facit habet a prē. Dicit au
tē hic duo. In quozū pmo p hoc
qz omnia habet a patre ostēdit qz
iudiciū equissimū est quo iudica
bit. In secūdo autē ostēdit hoc es
se verū p racōem vere testificacōis
ibi. Si ego testimoniu. Adhuc
autē in pma harū tria dicit. s. qz
ea q habz a prē habet et qz ex hoc
rectū pbatur iudiciū esse et racō
nē hui? subiūgit. Dicit ergo. Nō
possum ego in psona dīna vel hu
mana accept? (a memetipō q c
qz facere) qz sicut non sū a meipō
Ita nō habeo vtutē a meipō nec
operor a memetipō. In hac ego
locucōne nō fit negacō eq̄litas
h pōt? negacō est inasabilita
tis qz filius nō est a seipso sicut
pater. h pōt? est natus a patre:
et sicut lumen nichil pōt facere a
seipō. h pōt? hoc qd facit habz
a sole. Ita filius pōt quicqd pat
pōt. tamē nichil pōt a seipso qz h
qd potest habz a prē et ideo mea
potēcia demonstrat potēciam prīs
a q sum et sine quo nō sum: et qui

in me manēs meū facit opa **Jo-**
xiiij. **P**rī me manēs ipē facit ope
ra **Ibidē.** ego in prē a pat in me
ē a iō opaco filij dei demōstratio
fuit dīne v̄tutis **Exod.** viij. digi
t? dei ē hic **Lu.** xi. **I**n digito dei ei
cō demōia **Jo.** p. **V**idim? glām
ei? glām q̄m v̄m. a prē q̄ totā pa
tris possedit ptātez h̄ (hic audio
iudico) q̄m dicēt ex q̄ nō facio q̄c
q̄ a meipō exclusa potētia prīs q̄
p generacōez ē i me ergo etiā i iu
diciaria ptāte nec possuz q̄c q̄ fa
cere a meipō. h̄ iudico in executōe
iudicij hic audio a prē eē iudicā
dū. audit? at ille ē eē a prē q̄ me
thasorce ē auditus i deo. hic eīn
qui audit ab alio percipit a acci
pit qd̄ faciendū audit. ita fili? a
prē accipit p generacōez qd̄ faciē
dū a exequndū accipit a sic iudico
de oib? faciendis accipiēs a prē
siue hoc sit de faciendis siue i futu
ro de saluādis vel de dammandis
Prou. xij. **Q**ui qd̄ nouit loquit̄
iudex rectissim? est a q̄ iudicium
amūter accipit p iudicio de faci
endis qd̄ xps̄ tūc fecit a oñdit i
ōmbus factis a p iudicio futuro
qd̄ oñdet in iusta retribuōne bo
noz a maloz. ideo iniuste iudei
calūniabant ea que fecit siue in
sabbō facēt siue alio tpe. vñ glo
sa dedit michi pr̄ ptātem iudicā
di nō tū possum a meipō. qz qui
nō est a se nō facit a se a ideo qui
culpat eū de ope sabbati culpat

prēm. **A**lia glō. legit hoc de filio
tomis qui nichil a se pōt in q̄tū
est fili? h̄is. h̄ sicut audit a prē
cui? dīnitati sociatus est in vni
tatez p̄sone filij. audit em̄ sic pa
trem in se manentē. p̄s. **A**udiaz
quid loq̄t in me dñs deus **Joh.**
xv. **O**mnia quecūqz audiui a pa
tre meo nota feci vobis (a) iō (iū
dicium meū) de quibuscūqz faciē
dis vel iudicandis (iustū est) qz
ad primā rectitudinē patris me
furatum est **Iher.** xxij. hoc ē no
men quod vocabūt eum domin?
iustus noster. p̄s. **I**ustus es dñe
a rectum iudicium tuum. vtrūqz
autem istoz dicitur in psal. **D**e
vultu tuo iudicaz meū p̄deat. iū
dicium xpi nō potest eē nisi iustū
qz sēp p̄cedit de vultu p̄s̄cie a rā
tudis dei. **E**t ē locūcō ista sic si po
nā in corde alicui? p̄ti vni oēs le
ges a oia iura eē descripta. **I**lle i
iudicādo de faciēdis dicēdis a iu
dicādis nō iudicat nisi sic videt
a audit a lege a nō volūtate p̄ri
am facit h̄ legis. sic ei descripta ē
ēditudo prīs in corde xpi a iō vni
uersa refert ad ipsā a hoc ē qd̄ se
q̄tur (qz nō q̄ro volūtate meā) ra
tio ē ei? qd̄ dixit de iusto iudicio.
qz nō q̄ro volūtate meā. videt at
mirabile qd̄ dicit cū sua volūtas
h̄m naturaz dīmā nō sit alia a vo
lūtate dīmā qz sic q̄rēdo suā q̄rit
dīmā. volūtas at h̄is concordat
i toto cū volūtate dīmā a sic itez

ad min? in voluntatis nolito nō
est alia. **S**3 ad hoc dicēdū qd hoc
pnomē meam discrecōem signi-
ficat a hāc discrecōem negat ne-
gatio a nō voluntatē. **V**n̄ sensus
est nō quero volūtātē discretā ali-
quā a ideo negatio nō negat ver-
bū inq̄tum trāsit sup volūtātē
s̄ sup pronomē inq̄tum discrecō-
onem importat vt sit sensus. **N**ō
q̄ro a deo patre discretā volūta-
tē sicut vos putatis qd discretā a
deo patre volūtātē habeā. **M**ath̄.
xxvi. Verū tamē nō sicut ego vo-
lo s̄ sicut tu vis. **J**oh̄. iij. **M**e? a-
bus est vt faciā volūtātē pr̄is mei
(**S**3 volūtātē eius q̄ misit me)
patris cui? voluntas iniusta esse
nō potest qz ip̄a est r̄gula a recti-
tudo om̄is eius qd rectū est. **D**e-
te. xxxij. **D**e? fidel̄ absqz vlla im-
q̄tate iustus a rect? . pu. viij. **I**n-
sti sunt om̄es sermōes mei: a nō
est in eis prauū quid atqz puer-
sum a ad illā volūtātē comensu-
ratū iudiciū faciendorū a iudican-
dorū nō potest esse nisi rectū a hoc
si cogitarēt **J**udei nō culpārēt iu-
dicia eorū que fecit. pu. xxviii.
Mali nō cogitāt iudiciū qui autē
requir̄ dñm animaduertūt om-
nia. **S**ic ergo pbato iudicio om-
niū que iudicāte deo facit cristus
hoc idē probat p testificōnes q̄s
habuit a patre. **D**icit ergo (**S**i
ego) singularis a discretus (testi-
monium phibeo de meip̄o) cū null?

testimonium phibere possit d̄ seip-
so scdm verā racōnē testimonij.
(**T**estimonium meū non est verū)
hoc est verā racōnē testimonij nō
habet. **S**3 cōtrariū videtur p hoc
qd dicit. **J**oh̄. viij. **S**i ego testi-
monium phibeo de meip̄o. verū est
testimonium meū. **R**ñsio. **D**icendū qd
aliud ē res testificata a aliud te-
stimoniū in forma a racōne testi-
monij. **R**es q̄dē testificata potest
esse vera siue ab eo dicat pro quo
ferit testimonium siue ab alio a p̄t
eciā esse falsa s̄ in xp̄o non potest
esse nisi vera. **D**ed testimonium in
forma a racōne testimonij nō po-
test esse verū testimonium nisi pro-
ferat ab altero a sub attestacōne
immobilis veritatis ppter qd a
lege a iure p̄cipitur qd testes non
deponāt nisi iurati. **D**icēdū ergo
qd h̄ dictū intelligit de testimo-
nio qd est in forma a racōne testimo-
nij. qd quidē verā racōnē testimo-
nij nō habet si xp̄s solus p se di-
cat qd dicit q̄uis verū sit qd dicit
Qz autē dicit **J**oh̄. viij. **I**p̄e cau-
sā subiūgit dicens **E**t si ego testi-
monium phibeo de meip̄o. verū est
testimonium meū. qz nō sum solus
a iō forma testimonij verā efficit
quādo ab alio q̄ immobilis est ve-
ritatis cōfirmat. **H**oc ego est qd
dicit. **S**i ego: discrete a singulari-
ter diuisus a discretus a pr̄e: testi-
monium phibeo de meip̄o: discre-
to a pr̄e: testimonium meū: a pr̄e

et fuit p̄cursor et nō rex et fuit lucifer et non sol. sup̄ p̄. **I**pfuos testimoniuꝝ michi p̄hibetis q̄ nō dixerit q̄ nō sum ego xp̄us. puer. x. iij. **T**estis fidelis nō mentat̄. **J**o. p̄. **D**ic venit in testimoniuꝝ vt testimoniuꝝ p̄hiberet de lumine (Ego autē claritate) qua clarificacōne indigeā (ab hominibꝝ) qui sepe clarificāt non clarificāda (nō accipio) vt ego in meip̄o clarior appareā. **E**go em̄z sicut de? clarior esse nō possum p̄s. **D**ixi dñō de? me? es tu qui honorū meorū non eges. **E**t scđm humanā naturāz nichil adiat̄ michi ab hōine qz ab instāti cōceptōnis mee plenū sum grā et sapia et spiritū accepi nō ad mensurā et ideo testimoniuꝝ ioh̄is pro vobis querētibꝝ factuz q̄uis michi nullā adiecerit claritatē tamen vobis adicere debuit veritatis cognicōem. q̄ autē in hoc sensu loquat̄ patet p̄ hoc qđ sequit̄ (h̄ hoc dico) q̄ michi qđ ad me nichil adiecit (vt et vos salui sitis) per testimoniuꝝ ioh̄is qđ vos inuitat ad veritatis agnitionē. **O**biat̄ tamē cōtra hoc qđ dicit claritatē ab hominibꝝ nō accipio p̄ hoc qđ dicitur **J**oh̄. vlt. **D**e petro h̄ autē dixit significās qđ morte clarificatur? esset dauid **P**hil. p̄. **M**agificabit̄ xp̄s in corpore meo siue p̄ vitā siue p̄ mortē ego ab hominibꝝ claritatē accepit de? ergo et xp̄s. **R**espōsio dicēduz

qđ aliud est clarificari deū in hōie et aliud p̄ hōiem et aliud ab hōie **I**n hōie clarificat̄ deus quo cōs clarus in vita et virtutibꝝ hominis ostēditur et sic clarificat̄ xp̄s in om̄ibꝝ sanctis sicut et m̄gnificat̄ et sic intelligit̄ dictū apostoli ad phil. p̄mo. **P**er hōiem autē clarificatur quādo clarus p̄dicatur et glorificat̄ vnde **A**ug⁹. **G**loria est clara cū laude noticia. **S**ed ab hōine clarificat̄ quādo homo claritatis eius est causa et aliquid adiat claritati et hoc mō nō clarificatur xp̄s ab hōie h̄ a patre **J**o. xvij. **C**larifica me pater ap̄d te metip̄m claritate quā habui priusq̄ mūdus fieret ap̄d te et hoc modo dicit qđ claritatē ab hōine nō accipit h̄ potius ip̄i iudei acceperūt a ioh̄ane clariore cognicionem xp̄i q̄uis nō p̄fuerit eis qz nō p̄manserūt in lumine claritatis nec xp̄s facit mencōnē de hac clarificacōne p̄pter se. h̄ hoc dicit vt salui fiāt **T**imo. ij. **Q**ui vult om̄em hominē saluū fieri et ad agnitionē suā venire (ille eāt lucerna) **E**cce cōmendacio ioh̄is in testimonio qđ clarificauerit cognicionem hominū. **E**rat em̄ lucerna p̄s. **P**aravi lucnā xp̄o meo vt p̄ lucernā ad solē veniat. **O**culi em̄ egr̄i tenebris assueti lucē puam bene sustinent et nō magnā nisi paulatī manuducātur in p̄uis. **E**āt ego lucna (ardēs) p̄ claritatē

et zelū ignescētē Eccl̄. xlviii. surrexit helyas q̄si ignis verba ei? ardebant quasi facile Lu. xv. Nōne accēdit lucnā et evertit domuz et querit diligēter donec inueiat Prou. vlt. Non extinguet in nocte lucerna eius. ardebat enī zelo caritatis. nutrebat autē ignis humore pietatis Mat. xxv. prudentes autē virgines sumpserūt oleum secum in vasis suis cū lampadibus Cant. viii. Lampades eius lampades ignis atq; flāmarum aque multe nō poterāt extinguē caritatē dei in ipso (et lucēs) Bernh. lucere vanuz. ardere parū. ardere autē simul et lucere edificatorū. arsit enī caritate et luxit veritate. psa. lxi. Egrediatuz vt splendor iust? eius et saluator e? vt lampas accēdatur Job. xxix. Omnipotēs custodiebat me et lucerna eius splendebat sup caput meū (vos autē) sicut homines vaitatis amatores (voluistis ad terrā) in qua putabatis qd p vobis et statu synagoge loq̄retur (exultatē) corā homib? (in luce ei?) hoc est exēploz et doctrine quā aliqui qn̄ ad eum existis acceptastis et hoc si tunc voluistis etiā in toto testimoniū ei? accipere debetis et sic debetis credē michi qz michi testimoniū phibuit Job. xxix. Ad lumē eius ambulabā in tenebris. Jo. p. Non erat ille lux s; vt testimoniū phiberet de lumine. Lucē

unde dāmo. Nemo accendit lucernam et ponit eam sub modio. s; supra candelabrū vt qui ingrediuntur lumen videāt. vnde nō de lucerna s; de instabilitate iudeorū fuit et inuidia et malicia eorū qd in lumine lucerne nō pmanserunt. qz statim vt iohānes lucerna ardens et lucens testimoniū de xp̄o phibere constanter cepit iudei auerfi sunt a lumine ipsius maxime cum dixit eum filium dei eē et sponsum ecclē et de celo venisse et hmoi alia que Job. iiij. sunt notata. an̄ hoc at exultauerūt in tanto lumine lucerne exeuntes ad eū et pctā sua cōfidentes. et hoc ē qd dicit (Ego autē habeo testimoniū mai? iohāne) secundū est in quo induit testimoniū op̄ez dicit autē tria scz testimoniū op̄ez cōez. op̄m virtutē et autoritatē et op̄ez testificacōez. De op̄acōe dicit. ego autē p me faciēs habeo. qz in naturali potētia habeo testimoniū qd in me testificat eē vtutē dimaz mai? dignitate et efficacia cōuincēde veritatis iohāne. qz iohānes est testimoniū extra. vtus autē op̄ez est intra me. Itē iohānes testatus verū op? autē probat effectuz. Vnde licet iohānes digito alieno demonstraueit me opus est ipse dei digitus qui diuinitatem in me ostendit sicut effectus p̄rius suā ostendit causā Jo. iiij. Qui de celo venit super

omnes est. opa autē de celo veniūt
a iō testimoniā illorū omne alienū
vincūt testimoniū **Jo. x.** Si mi
chi nō vultis credere opib? credi
te testimoniū em opiso em cōvin
at scicāā **Jo. xv.** Si nō fecisset
opa inter eos q nemo alius fecit
peccatū nō haberēt. nunc autē ex
cusacōnem de suo peccato nō hnt
(Opa em) Tangit hōz testiomi
orū autoritatē a efficacā dicens
opa em pāpue miraculoz (q de
dit michi) p geneacōnē eternā
(pat) q ab eterno me genuit in
q splendebāt omīs fulgoēs sācto
rū qn me genuit v̄tutē michi de
dit a sapiam quib? redimē vole
bat mūdū p̄s. Ex vtero an lucife
rū genui te in splendoribz sanctorū
hoc est in q splendet omīs racōes
v̄tutes a cōsilia sanctitatis omīū
sāctorū in grā a gloria in vltimis
tēpib? manifestanda (vt p̄ficiā
ea) hoc ē vt ad p̄fectōem deducā
Deut. xxxij. Dei p̄fecta sūt opa a
omīs vie ei? iudicia. date magni
ficenciā deo nostro. Vñ a pat in
ipō manet p̄ indiuisiōnē essenāe
a v̄tutis a hęc opa in ipō a cū ip
so p̄ficiūt **Jo. xiiij.** Pat in me ma
nēs ipse facit opa **Joh. iij.** Me?
ab? est vt faciā volūtātē p̄ris mei
a vt p̄ficiā opus ei? (Ipsa opa
q ego facio) cū p̄rē **Jo. v.** Pater
me? vsq; mō opatur a ego opor
Jo. xvi. Nō sum sol? qz pat me
cū est (testimoniū p̄hibent de me)

ficut effect? p̄bat causā **Actu. x.**
Pertrāsijt bñfaciēdo a sanāo op
p̄slos oēs a dyabolo qui de? eāt
cū eovñ **Math. xij. Et luc. xi.** Si
in digito dei cicio demōiā p̄fecto
puenit in vos regnū dei. testifica
tur autē opa (qz pat me misit)
hoc est in ip̄s opib? legacōnis
mee p̄ opera p̄bo autoritatē p̄ris
Jo. viij. Qui me misit meū est
a nō relinqt me solū qz q̄ placita
sunt ei facio semp (Et q̄ misit me
pater) terciū est testimoniū dicit
duo. p̄mo em oñdit testimoniū
p̄ris. a secūdo rñdet tacite obiecti
omī quā possz facere scz qz testio
niū p̄ris non erat eis manifestū.
Nō creditur autē nisi apto testi
monio. dicit ergo: q̄ misit me in
mūdū pater **Jo. xvi.** Exiit a p̄rē
a veni in mūdū **Gal. iij.** Misit
deus filiū suū natū ex muliere. fa
ctū sub lege ipse inuisibilis pater
(testimoniū p̄hibuit de me) inuisi
bilis suggerēdo cordib? veritatē
ficut iohi fecit a p̄phetis a sāctis
q̄ me recipiūt. **Donuit** autē a in
voce in baptismo a in mōte t̄issi
guacōnis **Joh. vi.** Nemo venit
ad me nisi pater me? traxerit eū
hoc autē testimoniū est p̄ internā
inspiracōem **Joh. xv.** S̄ps q̄ a
p̄rē p̄cedit ille testimoniū p̄hibet
de me. hoc autē exp̄m̄it **Gal. iij.**
Quia estis filij dei misit de? sp̄m̄
filij sui in corda v̄rā clamatē Ab
ba pat a sic testificat q̄ in filio

substantiali sunt adoptati in filios
Sic ei testimonio scie clarificat
filium suum per eternum **Jo. xvij.** Pat
clarifica filium tuum ut filius tuus clarifi
cetur te. quia autem possent dicere quod il
lud testimonium in cordibus suis non
percepit. ideo **Hi. iij.** neque uocem
eius et dicit quod tuus qui ex parte eorum et
culpa eorum impediunt hominum testimonio
nisi cognoscere in ipso. primum est quod
(neque uocem eius) hoc est intellectum
uocis (unquam audistis) quia sic dicit
Glō. quia non aure carnali. sed tamen spiri
tualiter capite uocem eius intellectus.
quoniam enim uox patris siue in bonis
siue in scripturis siue in subiecta crea
tura aliquando sonuerit. tamen intellectu
us non nisi interius aure uelata ac
cipit **Jo. iij.** uocem quasi aure leuis
audiuimus et quasi furtive suscepit auis
mea uenas susurrum eius. **3. Re. xx.**
sibilis aure tenuis et ibi dominus et quia
aures non tenues facitis sed infideli
tate et carnali sensu scripturarum ob
nubilatis. non non auditis eum eo quod
dicit audiam quod loquitur in me deus.
Gal. p. autem placuit ei quod me segre
gavit ex utero matris mee et uoca
uit me per gratiam suam ut reuelaretur fili
um suum in me. **Mat. xvi.** Caro et sa
nguis non reuelat. sed pater meus qui in celis
est (neque spiritus eius vidistis) eo quod
inuisibilis sit spiritus eius. sed hoc intelli
git de uisione cognoscens eius quia car
nali intellectu pleni deum ut est intelli
gere et uide non potuerunt **Exo. xxxij.**
Non uidebit me homo et uiuet. sed

est humana uita et intellectum me non
uidebit quia sicut dicit **Uermes ter**
megist? uix mente attingitur eum
mentis acies omnino a carne auer
titur **Jo. p.** nemo uidit deum unquam
3. hoc est ut uidet quod dicit **Job.**
xlij. qui uidet me uidet et patrem. quia
mentis intellectum considerat uirtutes
patris in ipso et hoc non est nisi intellectum
qui a carne separatur sic dicit **terme**
gist? Est ei deus incorporealis et non
uidet eum in spiritu corporeali nisi in subiecta
creatura et hoc modo multi uiderunt
deum in corporeali spiritu **Gen. xxxij.** Vi
di dominum facie ad faciem et sal. facta est anima
mea. sed hoc modo non loquitur hic do
minus? sed potest quia in uisione spiritum di
uinitatis eius nunquam cognouerunt et
ideo reprobabiliter sunt. quia si carnal
in eis impediunt intellectus quia uocem
domini audierunt sic dicit **Exo. xxxij.** Lo
quatur dominus ad moysen facie ad faci
em sic solet homo loqui ad amicum su
um. sed si totum fiebat in subiecta crea
tura et ideo redarguit eos dominus quia
hominum audit? et uisiones ad intelle
ctuales dei cognoscere non puenerunt et
si est quod dicit quod nec uocem dei intellectu
ali et spiritualiter perpererunt nec per uisio
nem spiritus ad spirituale intellectum puene
runt et tunc dicit causam (et) si est quod (u
bi est) si est dei aure auditum uel in
scripturis lectum (non habetis) ad intel
lectum spirituale (in uobis) si est in corde uero
(manes) gloria per quod possitis uerere
ad eius cognoscere. manet ei uerbum apud
eum quod ubi capit intellectum et si uenit

ad verbū auditū et ad speciem dei
cognitiōem et visionē intellectuā
le. **Jaco. p.** In māfuetudine susci
piter verbū in situ qd pot saluare
aias vestras. In situ em dicit qz
iuxta racōem est naturalē nō lon
ge exns ab ipā. **Deut. xxx.** Juxta
te est valde sermo in ore tuo. **Rō.
x.** Prope est verbū in ore tuo et in
corde tuo hoc est verbū qd p dīca
m. Ali autē p carnalē intellectu
quē nō a spūsancto s; a sevto ap
plicauerūt longe se a dei verbo et vi
siōeritatis effecerūt. qz p itelle
ctū spūalem verbū in eis nō mā
fit. **Joh. viij.** Verbo me nō ca
pit in vob. Et attēde qz dixit. Ne
qz vocē eius audistis neqz spēs vi
distis ad testionij cōmendacōez
qd aurb? audit deceptorū esse
pōt qz audies nisi habeat discre
cōez spūtuū nescit vñ veniat aut
q vadat. Similit ecā spēs visā
forte est qnqz dyaboli tñfigurā
tis se in angelū lucis. **ij. Re. vi.**
**Ero spūs mēdax s; visio intellectu
alis nūq; decipit. Dan. x.** Intelle
ctu op? est in visione. Qz autē in
tellectu nō pāpitur culpa eoz fu
it. q manēs verbū qd nō tñfit in
corde non posuerūt. adiūgit autē
qto causā oīm istorū dicēs (qz
quē misit ille) pat scz (huic) vos
in sermōe suo (nō creditis) et iō
impossibile est qz ad dei noticiā
pueiatis. **Heb. xi.** Vire fide im
possibile est placē dō. **Bernard?**

quāmo displicere necesse est et at
tēde qz dicit nō creditis huic qz
symonib? eius nō crediderūt et iō
nec fidē in formē habuerūt et qz
fundamēto omis boni caruerūt
nullū bonū dīne cognitiōis pote
rat esse in iph. **Pō.** Dixerūt exima
nīte eximante vsqz ad fundamē
tū in ea. **Ysa. liij.** Dñe quis credi
dit auditui nostro et brachiū do
mini cui reuelatum est. q. d. car
naliū nulli. **Rō. xi.** Qd querebat
isrl? h non est cōsecut? . electio at
cōsecuta est ceteri vero execati sūt
quare qz non ex fide s; qñ ex opi
bus. **Jo. viij.** Si nō credideritis
qz ego sū pmanebitis in pctis
vris. **(Scrutamī scpturas)** Qñ
tū est testiomū scripturaz. Duo
autē dicit scz impat scripturaz
scrutamū. Et secūdo oñdit in hīs
suū esse testiomū. Dicit ergo
scrutamini: hoc est pfundato in
tellcū sōtilit spūalem intellectu
inuestigate. **Pō.** Beati q scrutan
tur testimonia ei? **Lra** em non fa
cit scire s; spūs. **ij. Cor. iij.** **Lra** oc
cidit spūs autē viuificat. **Prou.
ij.** Si sapiētiam inuestigaueris
si qñeris qñi pcamā et qñi thesau
rū effodeis illā tunc intelliges ti
morē dñi. **p. Cor. ij.** **Spūs** omnia
scrutat ecā pfunda dei. **Job. xxv
ij.** Profūda flumioz scrutat? est
et abscondita pduxit in lucez. **(In
qbus) scpturis** (putatis vitam
eternā hēre) hoc est doctrinam

vite cū tñ me qñi cōtrariū scriptu
re repudiatis **Mat. xv.** nolle te
est cōsumata vñ? a scire iusticiam
tuā a virtutez radix est immōali
tatis **Eze. p.** spūs vite erat i rotis
hoc est in scripturis **(Et ille)** scri
pture **(fuit que)** testimoniū p̄hibēt
de me) **Act. xv.** huic ōnes p̄phete te
stimonium p̄hibēt remissionē pec
catorū accipe p̄ nomē ei? **Lu. xxii**
ij. Oportz impleri ōnia q̄ scripta
fūt in lege moyfi a p̄ph̄is a psal
mis de me **Act. xviii.** Apollo pu
blice vincebat iudeos ōndēs per
scripturas eē dñz ih̄m xp̄m. **Nō**
ergo q̄ in testimonio fūt q̄tuor te
stes filij qz in testimonio sunt q̄tu
or. s. veritatis demonstracō. verita
tis cōfessio. veritatis immobilitas a
ip̄a veritatis veritas. demonstracō
at̄ fiebat p̄ ioh̄ez. cōfessio p̄ opa
fortissia. immobilitas p̄ attestacō
nē p̄ris. veritas at̄ ōndebat ex scri
pturis q̄ mētiri nō poterāt eo q̄
p̄cesserāt a spū veritatis a penes h̄
q̄tuor q̄ fulciūt ōē testimoniū verita
tis ista q̄tuor testimonia accipiūt
ordināt at̄ ordie rethorico. s. q̄fi
dē faciūt nō simpliciāt. s. i opione
iudeoz a sic min⁹ ē p̄suades ioh̄.
testimoniū qd̄ putabāt eē sbordia
tū. magis at̄ ei⁹ fidē facit testimo
niū opin qd̄ tiebāt eē nigromā
tice fecim **Ad h̄ at̄ magis fidē facit**
p̄ris reuelacō. s. hoc est iabāt eē
deceptorū. qz sepe tales fallūt re
uelacōnes. maxie at̄ apd̄ eos per

suahit testimoniū scripturaz a idō
vltio rethorico ordie est positū qz
rethores allegacōes q̄ magis mo
uēt aīm iudicis vltio ponūt vt te
nac⁹ mēorie iudicis ip̄rimatur.
h̄ sunt ergo ista testimonia **(a nō**
vultis venire ad me) h̄ic ostēdit
ex cōiunctōe istoz testimonioz iude
os incredulos inexcusabiles eē
Diuidit at̄ in tres ptes In q̄z p̄
ma ōndit q̄ soli? malicie ē a non
ignorācie vel ipotēcie q̄ ad ip̄suz
nō dūtant **In sc̄da** ōndit qd̄ ma
xie ip̄ediat ne dūtant **In t̄cia** at̄
q̄ p̄t hoc iuste accusatur. Diat
ēgo i p̄ria q̄ soli? malicie ē q̄ ad
ip̄sū nō dūtatur. **Et cū** hoc diat
ta. qz p̄mū ē q̄ malicia volunta
tis ē q̄ nō dūtatur. sc̄do ōndit il
li? malicie causaz. a t̄co illi? eius
dē malicie certissimū signū. diē ei
go: a nō vultis: ac si dicat q̄uis
fuit p̄ mōtradiabilia inducū a
cūcti testimonia tñ ad me venire n̄
vultis ex sola malicia vñ volūta
tis qz n̄ aliud ip̄edit vos nisi odi
um cōm me acceptū. **Cōm h̄ obid**
tur Act. 3. sc̄io fr̄es qz p̄ ignorā
az fecistis sic a p̄n̄ d̄pes vñ. s. ad
h̄ dō q̄ q̄uis verā de ip̄o sc̄iaz nō
habuerūt tñ p̄t testimonia q̄ idu
cta sunt vel mētē de ip̄o h̄ebant
suspiciōem a de facili v̄mabile ig
norācia a quo ad hoc d̄ q̄ nemo
impediuit eos nisi malicia volun
tatis. qz ignorācia de q̄ petr⁹ loq̄
tur in actib⁹ de facili fuit v̄mabil

et hoc est quod dicit et non vultis. quod non obstat nisi mala voluntas venire ad me per fidem dei vocem (ut vitam eternam habeatis) nunc in spe et in futuro in re et ita nec veritas vos convincat nec permissio vite vos trahat. **Job. xx.** Dixerunt domino deo recede a nobis sanctam viam tuam nolumus. **Jo. viij.** Quare loquar meam non cognoscitis quia non potestis audire sermonem meum. **Jer. ij.** Duo mala fecit populus meus dereliquerunt me fontem aque vive et foderunt sibi cisternas: cisternas dissipatas continere non valentes aquas. fodere enim cisternas dissipatas est querere falsos sensus in scripturis que nullam continent aquam gratie abludentem a peccatis et despiciere intellectum spiritualem de christo que veritatem fundit aquas peccata abluentes et concupiscentie refrigerantes. **(Claritate)** sicut est in quo dicit huiusmodi malicie causa sed duo dicitur primo enim homini dicitur remouet suspicionem. secundo autem malicie et pertinacie eorum dicitur causa. Dicit ergo claritatem ac si dicat non dico hoc ut conuerfi ad me faciatis me coram vobis clarum vel clare dignitatis sicut doctor clarificat ex multis discipulis quia ego claritatem humanam tale (ab vobis) in laude hominum (non accipio) hoc est non quod vel accepto. **Gal. i.** Si adhuc vobis placere christi seruus non eum. **Ps.** Confusi sunt qui hominibus placet. hoc est placere intendunt qui deus spreuit eos (sed

cognouit) veritatem et iudico sicut veritatis amicum et testis (quia dilectione dei non habetis in vobis). Si enim deum diligereis pro certo plus diligereis illum qui est inter omnes plus est similis et quem patet plus se diligere ostendit. **Jo. xv.** Odio habuerunt me et patrem meum. **Jo. viij.** Si pater vester esset deus diligereis utique me ego enim ex deo processit per spiritum. **Retribuebant michi mala pro bonis et odium pro dilectione mea (ego veni) missum in mundum (in nomine patris mei) hoc est expresso notant quia pater in me fit per indiuisibilitatem eentie et potentie sicut probant inducunt quatuor testimonia (et) tunc veritate ipsa iudici (non receperunt me). **Jo. i.** In propria venit et sui eum non receperunt et hoc facere non potuistis nisi ex odio veritatis quod vobis est contra. **(Si alius uenerit)** sicut antichristus (in nomine suo) quod signis mediocribus usurpabit (illum recipietis) per hoc arguitur quod iudei primi erunt qui ad antichristum conuertentur. **Gen. xlix.** Fiat dan coluber in via cerastes in semita mordeus ungulas eius ut cadat ascensor eius retro. De dan enim creditur nasciturus antichristus et ideo dicitur coluber colens umbram odium veritatis lucem in via que in lege carnali obseruanda iudei incedunt et cerastes que est coluber tortuosus et propter superbiam cornutus in semita iaces que adhuc venturum messiam expectant cristum venisse negantes mordeus per**

infidelitatez vngulas q̄ finis est
equi a finalē statū synagoge sig
nant equi hoc est ptatis synago
ge vt cadat ascēlor hui? eq̄ qui
est iude? retro at̄ xp̄i errore? que
retro hoc ē in postremis tp̄ib? re
cipiet. ij. **Thess. ij.** extollēs se sup
ōne qd̄ colit̄ ita vt in tēplo dei se
deat oñdens se tā q̄ ip̄e sit deus a
ibidē post pauca qz caritatis veri
tate nō receperūt mittet de? opa
cōem erroris vt credāt mēdacio
vt iudicētur oēs q̄ nō crediderūt
veritati. ps̄. **Cōstitue dñe legisla
torē sup eos q̄ em̄ legislatorē cri
stū cōtēnūt. legislatorē at̄ xp̄m su
p se cōstitutuz hēbunt** (Quo vos
potestis credere) hic oñdit quid
maxie impedit ne cōtēnūt **Et dic
tria scz impedimētū credēdi a per
fidē cōfessionis ad xp̄m a causā im
pedimētū a f̄cō munt qd̄ pmoueit
eos ad credēdū si hoc haberēt in
seip̄. dicit ergo: quō potestis cre
dere: qz sic dicit **Aug?** q̄ q̄uis
credere sit grā fidelium posse at̄ cre
dere om̄i. tñ q̄ diu ē obstaculū i
ip̄s hoc potēcia non disponit ad
actū. qz p̄ impedimētū fidei sēper
cor remanet exccatū **Ysa. vi.** ex
ceca cor populi hui? a aures ei?
agguā a oculos ei? claudē ne for
te videāt oculos a aurib? audiāt
a corde intelligāt a cōtātur a sa
nez eos **Heb. iij.** Videte fr̄es ne
forte sit in aliquo v̄m cor malū
incredulitatis discedēdi a deo vi**

uo (qui gloriaz ab inuicē accipi
stis) hoc est ōnem gl̄am accepta
tis q̄ est ab hōie a nō ab ipsa veri
tate. vñ gl̄o. aur nō credāt s̄dit
nō qz nō est apta veritas. s̄ qz su
perbia eos exccat a ambicō lau
dis q̄ appetit de se estian qd̄ i se
nō hēt a sup alios se efferre. hūi
litas aut̄ soli? dei gl̄az q̄nt ei qz sō
li placē appetit. vñ hoc ē impedi
mentū cōfessionis p̄ fidē qd̄ hic in
duat. gl̄a em̄ hui? seculi impedi
mentū est f̄cō **Eccl. x.** qd̄ supbis
terra a cims **Job. ix.** Nō gl̄et sa
piens in sapia sua a nō gl̄et foi
tis in fortitudine sua a nō gl̄etur
diues in diuicijs suis **Sapiēs i
sapia nō gl̄andi accipiat exēplū
salomonē qui p̄ muliēs ydola
adorauit. iij. Re. iij.** fortis in forti
tudine nō gl̄andi accipiat exem
plū sapsonē q̄ p̄ter muliere excc
cat? tr̄xit molā philistis **Judic.
xvij.** diues in diuicijs nō gl̄andi
accipiat exēplū purpuratū diui
tē q̄ sepult? ē in inferno **Lu. xv.** h
em̄ abicōis gl̄a ne terrēa amitta
tur pt̄as ipedit cōfessionē p̄ fidei de
uocōez. vñ ē **Jo. xi.** Ne forte vi
ant romani a tol. no. lo. a gētē a
iō ab illo die cogitauerūt eū inter
ficere (a gl̄az q̄ a solo deo ē) que
est laus dei in hūanitate cordis
ex manifestacōne dñe veritatis
qz de? verax apparuit i hoc qd̄ oīa
p̄missa impleuit in xp̄o. hoc em̄
a solo deo est. qz nullis hominuz

meritis est acq̄sita (non q̄ritis)
quāmo illā sup̄primē et extingūē
mtebātur et gloriā in dei pt̄ate si
bi usurpāe cū tñ ipse dicat **Ysa-**
xlviij. Gloriā meā aliei nō dabo
Jere-ix. In h̄ gloriē q̄ gloriā
sciē et nosse me. **p. Coz-ij.** Vt ne
mo gloriē in h̄ib? **p. Coz-iiij.**
Nō gloriētur ōnis caro corā illo
mūdi em̄ gloriā sp̄reuit vt dicit
greg? - fili? dei pp̄riā gloriā nō q̄
fuit. **Joh-viiij.** Ego gloriā meā
nō quero p̄s. **Quid** gloriaris in
malicia q̄? **In** carne em̄ gloria
ri vile ē. instabile est. vanū est.
Qz vile sit. **p. Mach-iiij.** **Hoīs**
gloria sterc? et v̄mis est hodie ex
tollit et cras nō iuemet. **De** insta
bilitate **Ysa-lx.** **Oīs** caro fenū et
ōnis gloria eius q̄si flos fem̄ ex
ficatū est fenū et cecidit flos qz
sp̄s dñi sufflauit i eo: ad flatū
em̄ venti siue sp̄s statū exiccat
Qz vana sit. **p. xxi.** **Fallax** grā
et vana pulchritudo. vñ herodes q̄
gloriās interpretatur cū extollere
tur in vana gl̄a confūptus v̄mi
bus expiāuit. **Actu-xij.** (Nolite
putare) **Hic** tāgit terciū qd̄ est
iū deozū inexausabilitas. **Dicit** at
tria. **s. se** nō esse vel fore accusato
rē s̄ mopsenverū esse eoz̄ accusa
torē et accusacōnis ratiō em̄. **dicit**
ergo. **Nolite** putare tā prauū ali
qd̄ vel tam durū aliqd̄ de me esti
mātes (qz ego) q̄ p̄sonā iudicis
gero quā in iudicō exhibebo (ac

cusatur? sim vos) qz alia est p
sona agētis et alia est persona iu
diciis (ap̄d prēm) in districto ex
amine nō ei nūc veniūt iudicem
s̄ vt saluē. **In** futuro autē veniā
vt iudicē et ideo tūc neminē acu
sabo qz. **s. nulli?** s̄uz aduersari? s̄
omniū cōmunis iudex. **Ita** puū
vt magnū audiens accusatores
autē sunt in iudicō plures. **Accu**
sat ei cōsciēcia p̄ peccati testimoniū
accusat legislator p̄ legis t̄ngres
sū vel obmissum p̄ceptū. **accusat**
custodiēs angel? p̄ custodie sue
p̄ditū effectū. **accusat** diligēs p̄
latus p̄ sollicitudis sue op? p̄di
tū. **Accusat** male edificat? proxi
mus p̄ malū sibi datū exemplū.
Accusat ōnis creature p̄ vtutis
sue p̄ditū obsequiū. **De** cōsciēcia
quidē dicit **Rō-ii.** **Testimoniū** red
dēte illis cōsciēcia ipsoz̄ et inter se
inuiem cogitacōnū accusancū
et defendencū in die quo iudi
cabit dñs occulta hominum s̄m
euangelii meū. **De** accusacōne le
gislatoris dicit **Hic** ē q̄ vos ac
cusat mopses. **Math-v.** **Esto** con
sciēs aduersario tuo cū es cū eo in
via ne forte aduersari? tu? tradat
te iudici et iudex tortoi et mittaris
in carcerē. **amē** dico tibi nō exib
ite donec reddas nouissimū qua
drantem. **Aduersarius** em̄ est ver
bū legis dīne vt dicit glō. **De** ac
cusante angelo **Ysa-xix.** **Angeli**
pacis amāe flebūt qz ad mōm

flendiū se habebunt dñi ostēdūt
q̄ inutiliter custodierūt **I**tere-
li. Curauim? babilonē a non est
curata relinquam? eā. hec em̄ sūt
verba āgeloz inutiliter custodiē
dñm **Ysa. xlix.** Dixi inuanū labo-
raui sine causa fortitudinē meaz
cōsumpsi **De platorz diligētia p-**
dita dicit in psal. **Quadragesima**
annis pximus fui generacōi hu-
ic a dixi semp̄ hñ errāt corde **I**pi
vero nō cognouerūt vias meas.
Quadragesima anni sunt dies ad
penitēciam deputati sicut dicunt
sancti qz quadragesimā p̄ ptes
suas ad quinquaginta surgit qui-
nūs iubileū remissōis signat qz
p̄ penitētiāz p̄cā habet remissio
p̄ccōrum a ideo etiā ab ecclā que
rēte remissionē deputat **De accu-**
sacōe pximi cui p̄ peccatū suū?
ocasio p̄dicōnis. dicit in psal.
Foderūt añ faciem meā foueā **E**t
itez iuxta iter scandalū posuerūt
michi. **I**nde est qd̄ dicit **(Est qui**
accusat vos moyses) qui p̄ datā
legē vite vester erit aduersarius
(in quo vos speratis) q̄ in lege
sua defendamini qz legēz nō ad
finē sue intē. om̄i? deducētes accu-
sabinim̄ ab ipso **Rō. ix.** finis ei
legis xp̄s ad iusticiā om̄i credenti
a ideo dicit **Dan. viij.** q̄ libri aperti
sūt h̄ ē libri legū datorz **Apo. xx.**
Mortui pusilli a magni iudicati
sūt ex hñs q̄ scripta sūt in libris
(Si ei crederetis moysi) rācō ē

denacōis a inexcusabilitatis qz
si credētis moysi spūaliter eū in-
telligētes (foris tā) hoc aduersariū
euētus nō dubiū notat in scia r̄
h̄ mobilitatē significat liberi ar-
bitrii ex pte iudeoz q̄ poterāt cre-
dere a nō credere. dicit ergo: foris
tā (credētis a michi) **Eze. ij.** **Si**
forte audiāt a q̄ escāt qz dñm? ex-
sperās est (de me ei ille scripsit)
qz eū in om̄i scriptura sua atten-
dit. vñ **Lu. ix.** **Cū** eo in mōte ap-
puit vt testis veritatis quē itelle-
xit i figura legis **Lu. xxiiij.** optz i
plei om̄ia q̄ in lege moysi a p̄p̄e-
tis a psalmis scripta sunt de me
(si at illi? hñs nō creditis) qz spū-
ritualit̄ eas intelligē nō vultis.
Lu. xv. si moysē a p̄p̄as nō au-
diūt nec si ex mortuis q̄s resurre-
xerit credēt. h̄re aut̄ ille h̄m **Cr̄s.**
sūt **Deu. xxiiij.** vbi dicit p̄p̄az su-
scitabit vobis de fr̄ib? vñs tāq̄
me audietis euz (quō verb̄ mis-
credētis?) auz ille credibilior sit
ap̄d vos a sit missus vt viā ad
me facēt sic fr̄ena ducūt ad cele-
stia **Jo. 3.** dixi vob̄ fr̄ea a nō credi-
tis quō si dixero vob̄ celestia cre-
detis? p̄. **Cor. xv.** nō p̄? qd̄ spūa-
le h̄ qd̄ aiāle. deide qd̄ spūale est
qz fr̄enū a aiāle p̄p̄o. cōata capa-
citati nr̄e māducat ad spūale a
ap̄d itellēm carnalē spūale n̄ p̄-
p̄t̄ nisi p̄ aiālis a terrā silitudi-
nē intellūs eleuet **Osee. xij.** **Ego**
visiones multiplicauis et in

miamib? ppteraz assimilatus fū
Iō em̄ similitudines multiplicat
vt p multa corporalia vnuz p sua
deat qd̄ ē spūale Ps̄. Tūc locu
tus es in visioe factis tuis et dixi
sti posui adiutoriu sup potētem
h̄ est ergo qd̄ dicit **Ca. vi.**

Post hoc abijt ihs) Hic
incipit agē de manifesta
dōe verbi s̄m ptātem q̄
creatuas trāmutat ad seipm̄ Et
hec ps̄ habet duas ptes In q̄rū
p̄ma p̄mittit miraculū hui? ptā
tis oñsiū In secūda autē ponit
doctrina ex miraculo sumpta ibi
amē amen dico vobis q̄ritis me
nō qz vidistis signa. Adhuc an
teroz istarū p̄cūz diuidit in du
as. In q̄rum p̄ma ponit miracu
lū panū qui sacramētū eucaristie
signat. In secūda autē declarat
suā ptātem ad hoc faciēdū in ele
ctis ibi Ihs̄ autē cū cognouisset
qz venturū ē. Adhuc autē p̄ma
istarū p̄cū in tres diuidit In q̄
rū p̄ma ponitur ea q̄ antecēdūt
hoc miraculū sicut mouēcia ad h̄
qz fiat In secūda ponitur ea que
faciūt ad hui? miraculi p̄fectōez
ibi. Dicit ergo ih̄esus facite homi
nes et c. In t̄cia ponitur cōsequē
cia h̄ miraculū et ip̄m magnificā
cia ibi vt autē impleti sūt. In p̄
ma harū q̄nqz notatur Tangit
p̄mo ncc̄itas miraculi ex pte loci
cōmunis q̄ erat desertū In q̄ escu
lentū et potulentū nō inueniebatur

secūdo tangit ncc̄itas ex pte mul
titudinis que ex vie lōgitudine labo
rauerat et ad loca refectōnis veni
re nō poterat Tercio tangitur ncc̄i
tas ex pte loci p̄p̄rii q̄ motib? an
ctus fuit et aq̄ Ita vt facile discer
fū ad loca p̄p̄ria remeādi nō pre
bebat. q̄rto vero tangitur cōueniē
cia ex pte t̄pis festiui in q̄ aliqd̄
diuinū oñden dū fuit qd̄ cenā fu
turā eucaristie demonstraret q̄nto
vero ncc̄itas describit ex pte sūp
tūū qui aliūde nisi p miraculū nō
suppetebāt. dicit ego p̄mo. Et?
hec: nō quidē cōtinue qz p̄cedēs
factū est in festo p̄tēcostes et tria
sūt totū t̄ps illi? anniv̄sqz ad pa
scha futurū q̄ ioh̄e iā in carcera
to d̄ns in sc̄do anno p̄dicaōis
an̄ pascha hoc p̄fecit miraculū et
ōnia facta illi? anni t̄ra sūt ioh̄es
tū p̄pter hoc qz ab alijs euāgeli
stis vidit illa sufficēter eē desep
ta et nō voluit supflu? esse. tū etiā
p̄pter hoc qz illa suo p̄posito nō
apte cōgruit. istud t̄n̄ ponit qd̄
etiā Math. xii. et Luc. ix. et Mar
ce. vi. cōtinet. p̄pterea qz quedā
ad instructōnem discipuloz p̄ti
necia de potēcia d̄mitatis verbivi
dit ab alijs om̄issa et maxie qz
doctrina cene corporis et sanguinis
eius q̄ ex hoc miraculo orta sunt
ōnis cōmuniter om̄iserāt et ideo
etiā hoc miraculū nō nisi ad hoc
inducit vt locū habeat sequēs in
structio quā verbum̄ incarnatū